

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

Nr. 57

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

13. árgangur

23.11.2006

	I	EES-STOFNANIR	
	1.	EES-ráðið	
	2.	Sameiginlega EES-nefndin	
	3.	Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4.	Ráðgjafarnefnd EES	
	II	EFTA-STOFNANIR	
	1.	Fastanefnd EFTA-ríkjanna	
	2.	Eftirlitsstofnun EFTA	
2006/EES/57/01		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 55/05/COL frá 11. mars 2005 um að hætta formlegri rannsókn, samkvæmt 2. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, á sölu 1744 leiguíbúða í Ósló.	1
2006/EES/57/02		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 303/05/COL frá 30. nóvember 2005 um fimmtugustu og fyrstu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar	19
2006/EES/57/03		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 313/05/COL frá 7. desember 2005 um fimmtugustu og aðra breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar	21
2006/EES/57/04		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 69/06/COL frá 22. mars 2006 um fimmtugustu og fimmtu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar	23
2006/EES/57/05		Fimmtugasta og sjötta breyting á Leiðbeiningum um ríkisaðstoð – Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um tillögu að viðeigandi ráðstöfunum.	27
2006/EES/57/06		Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 95/06/COL frá 19. apríl 2006 um fimmtugustu og áttundu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar	28
2006/EES/57/07		Upplýsingar um tilhögun rafrænna sendinga á tilkynningum um ríkisaðstoð.	31
	3.	EFTA-dómstóllinn	
	III	EB-STOFNANIR	
	1.	Ráðið	

2. Framkvæmdastjórnin

2006/EES/57/08	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4168 – Österreichische Post/trans-o-flex) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	32
2006/EES/57/09	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4356 – Deutsche Bank/Berliner Bank)	33
2006/EES/57/10	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4397 – CVC/Ferd/SIG).	34
2006/EES/57/11	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4418 – Nycomed Group/Altana Pharma)	35
2006/EES/57/12	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4423 – Merck/Serono) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	36
2006/EES/57/13	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4430 – Doosan/Mitsui Babcock) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	37
2006/EES/57/14	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4464 – Goldman Sachs/Cerberus/Harpen) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	38
2006/EES/57/15	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4468 – Candover Partners/Hilding Anders) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	39
2006/EES/57/16	Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja (Mál COMP/M.4485 – MEIF II/Techem) – Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð	40
2006/EES/57/17	Áætlun um menningarmál (2007–2013) – Stuðningur við aðgerðir á sviði menningarmála – Aðgerðarsvið 1.1 Samstarfsverkefni til nokkurra ára – Aðgerðarsvið 1.2.1 Samstarfsaðgerðir – Skilyrt auglýsing eftir tillögum – EACEA nr. 9/2006	41
2006/EES/57/18	Áætlun um menningarmál (2007–2013) – Stuðningur við aðgerðir á sviði menningarmála – Aðgerðarsvið 1.2.2 Bókmenntaþýðingar – Skilyrt auglýsing eftir tillögum – EACEA nr. 10/2006.	43
2006/EES/57/19	Skilyrt auglýsing eftir tillögum – DG EAC nr. 55/06 – Skilyrt auglýsing eftir tillögum um skipulag og framkvæmd árlegrar úthlutunar verðlauna á vegum Evrópusambandsins á sviði menningararfleifðar	45
2006/EES/57/20	Tilkynning stjórnvalda í Frakklandi um afnám almannajónustukvaða sem gilt hafa í tengslum við áætlunarflug milli Strassborgar og München	46
2006/EES/57/21	Orðsending frá framkvæmdastjórninni samkvæmt a-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 – Breyting á almannajónustukvöðum sem lagðar hafa verið á vegna áætlunarflugs á tilteknum leiðum í Portúgal	46
2006/EES/57/22	Auglýst eftir umsóknum um leyfi til að leita að kolvatnsefnum á leitarsvæði Q7 á hollenska landgrunninu	47
2006/EES/57/23	Leiðbeiningar um landsbundna byggðaaðstoð árin 2007–2013 – Kort yfir landsbundna byggðaaðstoð: Malta – N 631/2006	47
2006/EES/57/24	Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki	48

3. Dómstóllinn

EFTA-STOFNANIR

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA

ÁKVÖRDUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA
nr. 55/05/COL

2006/EES/57/01

frá 11. mars 2005

um að hætta formlegri rannsókn, samkvæmt 2. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól, á sölu 1744 leiguíbúða í Ósló

(Noregur)

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR TEKID NEÐANGREINDA ÁKVÖRDUN

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið ⁽¹⁾, einkum 61. til 63. gr. og bókun 26,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ⁽²⁾, einkum 24. gr. og 1. gr. í I. hluta bókunar 3,

með hliðsjón af leiðbeiningum Eftirlitsstofnunarinnar ⁽³⁾ um beitingu og túlkun 61. og 62. gr. EES-samningsins, einkum kafla 18B,

eftir að hafa hvatt hagsmunaaðila til þess að gera athugasemdir ⁽⁴⁾, samkvæmt ákvæðunum sem vísað er í hér að ofan, og með hliðsjón af athugasemdum þeirra,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

I. MÁLSATVIK

1. Aðdragandi

Í mars 2001 ákváðu borgaryfirvöld í Ósló að selja í einu lagi 1744 leiguíbúðir í eigu borgarinnar fyrir maílok 2001. Íbúðirnar voru flestar leigðar starfsmönnum á sjúkrahúsum borgarinnar. Ákvörðunin um að selja var tekin eftir að norsk stjórnvöld höfðu lagt fram áætlanir um að hrinda í framkvæmd breytingum á skipan sjúkrahúsmála þar sem fylkissjúkrahúsunum skyldi m.a. afsalað til ríkisins ⁽⁵⁾.

Með bréfi dags. 18. maí 2001 (skjalnr. 01-3792-D) fór eftirlitsstofnunin þess á leit við norsk stjórnvöld að þau legðu fram allar upplýsingar sem máli skiptu um söluna á íbúðunum til þess að stofnunin gæti metið hvort salan væri í samræmi við 61. gr. EES-samningsins og kafla 18B, *Ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum*, í Leiðbeiningum eftirlitsstofnunarinnar um ríkisaðstoð.

Hinn 30. maí 2001 ákvað borgarstjórnin í Ósló („Bystyret“) að selja íbúðirnar og 31. maí 2001 undirrituðu borgaryfirvöld samning við Fredensborg Boligutleie ANS (nefnist Fredensborg í því sem hér fer á eftir) um sölu íbúðanna. Söluverðið var 715 milljónir norskra króna (u.þ.b. 89 milljónir evra ⁽⁶⁾).

⁽¹⁾ Í þessari ákvörðun nefndur „EES-samningurinn“.

⁽²⁾ Í þessari ákvörðun nefndur „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“.

⁽³⁾ Málsmeðferðar- og efnisreglur á sviði ríkisaðstoðar (Leiðbeiningar um ríkisaðstoð) sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994 og birtar voru í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994, bls. 1 og EES-viðbæti við Stjtið. EB nr. 32. Leiðbeiningunum var síðast breytt 15. desember 2004.

⁽⁴⁾ Ákvörðun nr. 113/03/COL. Ákvörðunin um að hefja formlega rannsókn var birt í Stjtið. ESB C 294, 4.12.2003, bls. 13 og EES-viðbæti nr. 61, frá sama degi, bls. 1.

⁽⁵⁾ Frumvarp til laga nr. 66 (2000–2001) *Om lov om helseforetak m.m. (helseforetaksloven)*. Frumvarpið var lagt fyrir þingið 6. apríl 2001.

⁽⁶⁾ NOK/EUR=7.9952 í maí 2001 samkvæmt seðlabanka Noregs: http://www.norges-bank.no/stat/valutakurser/kurs_mn1.html.

Með bréfi dags. 31. maí 2001 (skjalnr. 01-4004-D) minnti eftirlitsstofnunin norsk stjórnvöld á „stöðvunarákvæðið“ í 3. mgr. 1. gr. í I. hluta bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól og lögbannsaðstoðin („bráðabirgðaaðgerðir“) í 6. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð, *Sérákvæði um aðstoð sem er ólögleg vegna brota á málsmeðferðarreglum*.

Með bréfi dags. 26. júní 2001 framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu bréf frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu dags. 15. júní 2001, ásamt 17 viðaukum frá borgaryfirvöldum í Ósló, sem barst stofnuninni og var skráð 26. júní 2001 (skjalnr. 01-5730-A). Í þessu bréfi lögðu norsk stjórnvöld fram gögn sem þau töldu, í samræði við Óslóarborg, hafa að geyma gagnlegustu upplýsingarnar sem tiltækar voru til að meta hvort salan væri í samræmi við 61. gr. EES-samningsins.

Í gögnunum frá Óslóarborg ⁽⁷⁾ færa borgaryfirvöld í fyrsta lagi rök fyrir því að salan sé í samræmi við leiðbeiningar eftirlitsstofnunarinnar um ríkisaðstoð ⁽⁸⁾. Borgaryfirvöld taka fram að mat óvilhalls sérfræðings hafi farið fram í samræmi við lið 18B.2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð og að 3,4 % munur á söluverði og matsverði teljist samrýmanlegur markaðsskilyrðum eins og lýst er í b-lið liðar 18B.2.2 í leiðbeiningunum ⁽⁹⁾.

Í öðru lagi bentu borgaryfirvöld á að taka yrði tillit til þess hve skammur tími hefði verið til stefnu þegar eignirnar voru seldar. Borgaryfirvöld komust í tímaþröng vegna framkvæmda ríkisstjórnarinnar á breytingum varðandi skipan sjúkráðsmála. Að sögn borgaryfirvalda kunni þetta að hafa valdið því að bjóðendur urðu færri en æskilegt var og lægri tilboð hafi borist en vænta hefði mátt ef lengri tími hefði verið til ráðstöfunar ⁽¹⁰⁾. Borgaryfirvöld færðu þó rök fyrir því að þrátt fyrir þetta hefðu borgaryfirvöld selt á grundvelli útboðs á sama hátt og einkaaðili hefði gert.

Í bréfi dags. 20. júlí 2001 (skjalnr. 01-5673-D) til norskra stjórnvalda tók eftirlitsstofnunin fram að hún hefði efasemdir um að málsmeðferðinni sem kveðið er á um í lið 18B.2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð hefði verið fylgt. Stofnunin lýsti ennfremur efasemdum um að markaðsvirði eignanna hefði verið metið áður en samningaviðræður um kaupin hófust, að metið hefði verið á grundvelli almennt viðurkenndra markaðsvisa og matsstaðla og að söluverðið, sem væri 3,4 % undir matsverði, væri í samræmi við Leiðbeiningar um ríkisaðstoð. Stofnunin óskaði eftir athugasemdum norskra stjórnvalda um þetta og skyldu þær teknar til athugunar áður en ákveðið væri hvort formleg rannsókn skyldi hafin.

Viðskipta- og iðnaðarráðuneytið sendi athugasemdir sínar með símbréfi dags. 27. júlí 2001 sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð sama dag (skjalnr. 01-6026-A). Ráðuneytið tók fram að það væri sammála stofnuninni um að vafi kynni að leika á hvort salan væri í samræmi við 61. gr. EES-samningsins og að unnið yrði frekar að málinu „*með það að markmiði að tryggja að Norðmenn virði skuldbindingar sínar samkvæmt 61. gr. EES-samningsins*“. Ráðuneytið skýrði eftirlitsstofnuninni frá því að hinn 25. júlí 2001 hefði fylkisstjóri Óslóar og Akershus ákveðið að Óslóarborg væri óheimilt samkvæmt lögum að samþykkja afsal fyrr en fylkisstjórinn hefði tekið endanlega ákvörðun. Einnig myndi fara fram nýtt sérfræðimat á verðmæti íbúðanna.

Með bréfi dags. 31. júlí 2001 (skjalnr. 01-6017-D) tók stofnunin fram að vænst væri formlegrar tilkynningar um sölu á samræmi við Leiðbeiningar um ríkisaðstoð.

2. Tilkynningin

2.1 Inngangur

Með bréfi dags. 10. febrúar 2003 (skjalnr. 03-829-A) framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu bréf frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu dags. 7. febrúar 2003 og ódagsett bréf frá Óslóarborg (ásamt 31 viðauka) sem bárust eftirlitsstofnuninni og voru

⁽⁷⁾ Einkum 1. viðauki við bréf viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins dags. 15. júní 2001: Bréf dags. 5. júní 2001 frá borgaryfirvöldum Óslóar til viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins.

⁽⁸⁾ Á norsku er þessi setning sem hér segir: „*Oslo Kommune er av den oppfatning at salget er innenfor rammen av de krav som stilles i ESAs retningslinjer*.“

⁽⁹⁾ Nánari lýsingu á söluferlinu og matsverði er að finna í 2. lið hér á eftir.

⁽¹⁰⁾ Á norsku er þessi setning sem hér segir: „*Dette tidspresstet kan ha ført til at kretsen av interesserte ble mindre enn ønskelig, og/eller at kjøperne la inn lavere bud enn de ville gjort i en situasjon med bedre tid*.“

skráð 11. febrúar 2003. Í bréfinu var að finna tilkynningu norskra stjórnvalda í samræmi við 3. mgr. 1. gr. I. hluta í bókun 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól um þá ákvörðun Óslóarborgar að selja íbúðirnar. Bréf viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins frá 7. febrúar 2003 og bréfið frá borgaryfirvöldum í Ósló (án viðauka) voru einnig send með símbréfi sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð 7. febrúar 2003 (skjalnr. 03-768 A).

Bréfið frá Óslóarborg hafði m.a. að geyma lýsingu á íbúðunum, upplýsingar um hvernig staðið var að sölu þeirra, útlistanir á mismunandi verðmötum og enn fremur mat á hugsanlegum áhrifum á viðskipti yfir landamæri.

Borgaryfirvöld lögðu fram ákveðnar athugasemdir varðandi íbúðirnar. Í fyrsta lagi væri salan það umfangsmikil að ekki væri hægt að búast við að margir aðilar myndu á markaðinum sem hugsanlega gætu keypt allar íbúðirnar í einu. Það hefði áhrif á sölumöguleika þeirra og einnig alla viðskiptaskilmála. Í öðru lagi væri verðið háð því hvenær og hversu hratt yrði hægt að hækka fyrirliggjandi leigu, sem var mjög óvíst. Í þriðja lagi væri fjárfesting lítt aðlaðandi fyrir fyrirtæki sem ekki væru þegar starfandi á norska leigumarkaðinum vegna þess að óvissa ríkti um gildandi samninga og vegna ónógrar þekkingar utanaðkomandi fyrirtækja á norsku húsaleigulögunum. Í fjórða lagi væru íbúðirnar misgamlar, í misjöfnu ástandi og staðsettar víða, nokkuð sem hefði áhrif á kostnað vegna endurnýjunar.

Varðandi sölufyrirkomulagið (sjá lið 2.2 hér að neðan) tóku borgaryfirvöld fram að „*ekki væri gerður ágreiningur um að málsmeðferðarreglur Leiðbeininga um ríkisaðstoð hefðu ekki verið fullkomlega virtar í þessu máli*“.

Borgaryfirvöld komust að eftirfarandi niðurstöðu: „*Salan fór fram á grundvelli vel auglýsts opins og skilyrðislauss útboðs enda þótt íbúðirnar væru styttri tíma í sölu en krafist er í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð. Þó er engin ástæða til þess að ætla að salan hafi farið fram á þann hátt að ólíklegt hafi verið að markaðsvirði fengist fyrir seldar íbúðir eða að líklegt hafi verið að erlendir fjárfestar yrðu útilokaðir. Jafnvel þótt álit eftirlitsstofnunarinnar verði að viðskiptin feli í sér aðstoð að einhverju marki teljum við að niðurstaðan ætti að vera sú að viðskiptin falli ekki undir gildissvið 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins þar sem viðskipti milli landa á Evrópska efnahagssvæðinu urðu ekki fyrir áhrifum.*“

2.2 Fyrirkomulag sölunnar

Sölu íbúðanna var lýst í tilkynningunni sem barst stofnuninni 11. febrúar 2003, m.a. í 1. og 10. viðauka við hana. Stofnuninni skilst að salan hafi farið fram sem hér segir:

Hinn 16. mars 2001 var sjálfstæðri fasteignasölu, Akershus Eiendom AS (nefnist Akershus í því sem hér fer á eftir), falið að selja íbúðirnar í einu lagi fyrir hönd Óslóarborgar.

Akershus hófst handa við sölu íbúðanna hinn 2. apríl 2001 með verðmati frá fyrirtækinu Catella Eiendoms-Consult AS (nefnist Catella í því sem hér fer á eftir) þar sem virði þeirra var metið á 1 143 milljónir norskra króna (sjá lið 2.3 hér að neðan varðandi matslýsinguna). Akershus hafði milliliðalaust samband við eftirfarandi sex fyrirtæki:

- OBOS
- Selvaag Eiendom AS
- Olav Thon Gruppen AS
- KLP Eiendom AS
- Gjensidige Nor Næringseiendom AS
- Eiendomsspar AS

Níu önnur fyrirtæki höfðu samband við Akershus að eigin frumkvæði. Þau voru:

- Sundal Collier & Co ASA
- Haugen & Damsund AS

- Catella Eiendoms-Consult AS
- Optimo AS
- Investra ASA
- Ole Løken, lögmaður, fyrir hönd leigjenda íbúðanna
- Fredensborg eiendomsselskap AS
- DTZ Real Consult Eiendomsmegling AS
- Studentsamskipnaden i Oslo

Söluútbóð íbúðanna var gert opinbert með fréttatilkynningu dagsettri 19. apríl 2001.

Útbóðslýsingu fyrir íbúðirnar var dreift til hinna 15 fyrirtækja, sem um getur hér að framan, 23. apríl 2001.

Hinn 26. apríl 2001 lagði OPAK AS (nefnist OPAK í því sem hér fer á eftir) fram verðmat þar sem markaðsvirði eignanna var metið 795 milljónir norskra króna og var því einnig dreift (sjá lið 2.3 hér að neðan varðandi matslýsingu).

Fjárfestar voru beðnir að leggja fram tilboð eigi síðar en 2. maí 2001 og útbóðinu lauk 3. maí 2001. Í fyrstu lotu útbóðsins 2. maí 2001 lögðu eftirfarandi fimm aðilar fram tilboð:

– Ole Løken, lögmaður, fyrir hönd leigjenda íbúðanna:	300 milljónir NOK
– EiendomssparAS:	500 milljónir NOK
– Olav Thon Gruppen AS:	505 milljónir NOK
– Haugen & Damsund AS:	690 milljónir NOK
– Sunndal Collier & Co ASA:	725 milljónir NOK

Hinn 3. maí 2001 gátu þessir fimm aðilar breytt tilboðum sínum eða hækkað eftir að þeir höfðu verið látnir vita um hæsta tilboðið sem lagt var fram 2. maí 2001. Eftirfarandi ný tilboð bárust frá:

– Ole Løken, lögmanni, fyrir hönd leigjenda íbúðanna:	690 milljónir NOK
– Sunndal Collier & Co ASA:	735 milljónir NOK

Borgaryfirvöld Óslóar kusu að taka tilboðinu frá Sunndal Collier & Co ASA og 8. maí 2001 undirritaði Sunndal Collier & Co ASA samninginn, en eiginlegur kaupandi var Fredensborg.

Eftir að tilboðinu var tekið kom í ljós að Oslo og Akershus høgskolenes studentsamskipnad (OAS) notaði tvær byggingar (íbúðarálmur A og B) í tengslum við eitt sjúkrahúsanna (Ullevål Sykehus) án þess að greiða fyrir það leigu (sem byggðist á óundirrituðum samningi borgarinnar við Ullevål Sykehus og OAS, en samkvæmt honum átti OAS m.a. eingöngu að greiða rekstrarkostnað). Í kjölfarið voru allmargar breytingar gerðar á samningnum milli borgaryfirvalda og Fredensborg. Með bréfi dags. 11. maí 2001 báðu borgaryfirvöld OPAK að meta afleiðingar þessara breytinga á verðmatið.

Hinn 14. maí 2001 lagði OPAK fram leiðrétt verðmat sem nam 740 milljónum norskra króna (sjá lið 2.3 hér að neðan).

Með undirritun samningsins 31. maí 2001 seldi Óslóarborg íbúðirnar 1744 í einu lagi fyrir 715 milljónir norskra króna til Fredensborg.

2.3 Verðmót sem lögð voru fram sem hluti af tilkynningunni

Þrjú verðmót fylgdu tilkynningunni: Eitt frá Catella (16. viðauki við tilkynninguna), eitt frá OPAK (18. viðauki við tilkynninguna) og eitt frá FIGA/Nortakst (21. viðauki við tilkynninguna).

– Matið frá Catella

Borgaryfirvöld Óslóar réðu fyrirtækið Catella hinn 14. mars 2003 til þess að meta markaðsvirði íbúðanna í heild (allar íbúðirnar seldar á sama tíma til eins kaupanda). Skýrslan var upphaflega gerð vegna uppsetningar á efnahagsreikningi fyrir sjúkrahúsin. Verðmatið átti að vera tilbúið eigi síðar en 30. mars 2001. Catella tók fram að verðmatið væri ekki í samræmi við reglur sambands norskra matsfyrirtækja („Norges Takseringsforbund“) og gert á yfirborðslegan hátt ⁽¹¹⁾. Catella komst að þeirri niðurstöðu að markaðsvirðið væri 1 143 milljónir norskra króna.

Yfirvöld Óslóarborgar vísuðu til þeirrar staðreyndar að Akershus taldi að verðið, eins og Catella reiknaði það, endurspeglaði ekki markaðsvirði. Ein ástæða þessa var að Akershus taldi að tilskildar leigutekjur væru of háar og áætlaður stofnkostnaður of lágur. Að auki töldu borgaryfirvöld að allmargir aðrir annmarkar væru á verðmatinu frá Catella, svo sem að:

- skýrslan tæki til fasteignar sem væri ekki talin með í sölunni (Trondheimsveien 235, áætlað virði 61 milljón norskra króna),
- matið grundvallaðist á þeirri forsendu að hámarksleiga næðist frá fyrsta degi,
- áhrif ábyrgðarleysis- („as-is“) ákvæðis í sölusamningnum væru ekki metin. Ábyrgðarleysisákvæði felur í sér að kaupandi tekur á sig alla áhættu hvað varðar eiginleika keypra íbúða og að hann verði að treysta á eigin úttektir á þeim.

Því var annað fyrirtæki, OPAK, fengið til að gera nýtt verðmat.

– Matið frá OPAK

Borgaryfirvöld Óslóar fólu OPAK að meta íbúðirnar í heild. Fyrsta matið er dagsett 26. apríl 2001 og var niðurstaða þess að markaðsvirði íbúðanna væri 795 milljónir NOK.

Áætlað söluvirði var reiknað á eftirfarandi hátt:

Hreinar árlegar leigutekjur á hreinu núvirði	= 835 milljónir NOK
– endurnýjunarkostnaður vegna íbúðanna	= 150 milljónir NOK
+ hreint núvirði breytingarmöguleika („up-side“) ⁽¹²⁾ (sala eftir 10 ár)	= 110 milljónir NOK
= söluvirði	795 milljónir NOK

Borgaryfirvöld óskuðu eftir breytingu á verðmatinu frá OPAK með hliðsjón af leiðréttingu á verðmæti tiltekinna leigusamninga í samræmi við staðreyndir sem ekki var tekið tillit til í fyrsta matinu. Að teknu tilliti til þessara leiðréttinga lækkaði OPAK mat sitt á eignunum í 740 milljónir norskra króna. Breytingarnar voru kynntar borgaryfirvöldum í Ósló 14. maí 2001.

– Matið frá FIGA og Nortakst DA

Í bréfi dags. 12. júlí 2001 til borgaryfirvalda í Ósló ⁽¹³⁾ fór viðskipta- og iðnaðarráðuneytið fram á við borgaryfirvöld að láta gera nýtt verðmat. Ráðuneytið skýrði einnig frá því að verðmatið frá OPAK uppfyllti ekki skilyrði Leiðbeininga um ríkisaðstoð ⁽¹⁴⁾. Borgaryfirvöld fengu fyrirtækin FIGA og Nortakst DA, sem mynduðu matsnefnd ⁽¹⁵⁾ (nefnist FIGA/Nortakst í því sem hér fer á eftir), til að gera nýja verðmatið, með samþykki viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins. FIGA/Nortakst lagði skýrslu sína fram 26. apríl 2002 með þeirri niðurstöðu að markaðsvirði íbúðanna væri 1 055 milljónir norskra króna.

⁽¹¹⁾ Á norsku eru þessar setningar sem hér segir: „Denne ”porteføljetakst” følger ikke Norges Takseringsforbunds instruks for boligtaksering. Den er gjort på et generelt og relativt overfladisk grundlag.“

⁽¹²⁾ Sala 40 000 m² (sundurhlutun) eftir 10 ár á hreinu núvirði.

⁽¹³⁾ Bréfið er hjálagað sem 20. viðauki við tilkynninguna frá 7. febrúar 2003.

⁽¹⁴⁾ Á norsku er þessi setning sem hér segir: „Verdivurderingen foretatt av OPAK kan slik vi ser det ikke sies å tilfredsstille de krav som stilles til takst i ESAs retningslinjer.“

⁽¹⁵⁾ Á norsku er notað orðið „takstnemnd“.

FIGA/Nortakst notaði þrjár mismunandi aðferðir til að meta virði eignanna í heild eins og það var 30. maí 2001: Eina miðað við tæknilegt virði, aðra miðað við greiðsluflæði og þriðju miðað við hreina fjármögnun. Niðurstöður útreikninga á grundvelli þessara þriggja aðferða voru:

Tæknilegt virði:	1 448 milljónir NOK
Greiðsluflæði:	1 055 milljónir NOK
Hrein fjármögnun:	1 005 milljónir NOK

FIGA/Nortakst komst að þeirri niðurstöðu að aðferðin sem miðaði við greiðsluflæði endurspegladi best hversu mikið hugsanlegur fjárfestir væri fús til að greiða fyrir allar eignirnar. Niðurstaðan var því að markaðsvirði íbúanna væri 1 055 milljónir norskra króna.

Í bréfi Óslóarborgar, sem fylgdi bréfi viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins frá 7. febrúar 2003, draga borgaryfirvöld í efa að þetta mat endurspegli verðmæti íbúðanna og telja að verðmatið frá OPAK komist næst réttu markaðsvirði.

2.4 Beiðni um frekari upplýsingar

Í bréfi dags. 9. apríl 2003 (skjalnr. 03-2133-D) óskaði eftirlitsstofnunin frekari upplýsinga. Í bréfinu kom einnig fram að skrifstofa samkeppismála og ríkisaðstoðar teldi vafa leika á að salan samrýmdist ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð.

Sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu framsendi með bréfi dags. 5. júní 2003 tvö bréf dags. 14. maí 2003 frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu og Óslóarborg sem bæði bárust eftirlitsstofnuninni og voru skráð 10. júní 2003 (skjalnr. 03-3630-A). Í bréfinu lögðu norsk stjórnvöld fram viðbótarupplýsingar. Viðskipta- og iðnaðarráðuneytið sendu sömu skjöl með símbréfi dags. 14. maí 2003 sem barst eftirlitsstofnunni og var skráð sama dag (skjalnr. 03-3127-A).

Í bréfi sinu frá 14. maí 2003 lét viðskipta- og iðnaðarráðuneytið ekki í ljós neinar skoðanir heldur framsendi einfaldlega bréfið frá Óslóarborg.

Í bréfi borgaryfirvalda Óslóar frá 14. maí 2003 vísuðu borgaryfirvöld til skilmálalauss útboðs (sbr. lið 18B.2.1 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð) og tóku fram eftirfarandi: „*Borgaryfirvöld munu ekki halda því fram að sala íbúðanna hafi verið í fullu samræmi við skilyrði leiðbeininganna. Sala íbúðanna var ekki auglýst á þann hátt sem lýst er í a-lið liðar 18B.2.1 í leiðbeiningunum*“. Hins vegar töldu borgaryfirvöld að salan hefði farið fram á þann hátt að tryggt væri að markmiðin að baki reglunum næðust.

Hvað varðar lið 18B.2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð, um sölu án skilmálalauss útboðs (mat óvilhalls sérfræðings), héldu borgaryfirvöld því fram að salan hefði verið í samræmi við ákvæði þess liðar. Ennfremur töldu borgaryfirvöld að matið frá OPAK (verðmatið sem borgaryfirvöld notuðust við) hefði farið fram „*áður en samningaviðræður hófust*“ og á grundvelli „*almennt viðurkenndra markaðsvísa og matsstaðla*“.

Og að lokum „*geti borgaryfirvöld ekki séð, af þeim rökum sem stofnunin setti fram, að tímaskortur vegna breytinga á skipan sjúkráhusmála skipti ekki máli þegar matið er hvort söluverðið fyrir íbúðirnar sé undir markaðsvirði*“.

3. Ákvörðun um að hefja formlega rannsókn

Hinn 11. júlí 2003 ákvað eftirlitsstofnunin að hefja formlega rannsókn samkvæmt 2. mgr. 1. gr. bókunar 3 við samninginn um eftirlitsstofnun og dómstól (nefnist „formleg rannsókn“ í því sem hér fer á eftir) vegna sölunnar á leiguíbúðunum 1744 í Ósló ⁽¹⁶⁾. Í ákvörðuninni um að hefja rannsókn lýsti stofnunin tilkynningunni, aðdraganda málsins og bréfaskriftum við norsk stjórnvöld.

⁽¹⁶⁾ Sjá 4. nmgr.

Varðandi ástæður þess að hefja formlega rannsókn lét eftirlitsstofnunin í ljós nokkrar efasemdir um að salan samrýmdist 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins. Í fyrsta lagi vísaði stofnunin til sölnnar og þar sem salan hafði ekki verið auglýst í samræmi við Leiðbeiningar um ríkisaðstoð lét hún í ljós efasemdir um að Óslóarborg hefði farið að markmiðunum sem lægju að baki ákvæðum liðar 18B.2.1 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð (Sala sem fram fer um skilmálalaust útboð).

Í öðru lagi, að því er varðar matið á eignunum (sbr. lið 18B.2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð), lét eftirlitsstofnunin í ljós efasemdir um að verðmatið frá OPAK (sem borgaryfirvöld notuðust við) hefði farið fram áður en samningaviðræður hófust, að matið hefði farið fram á grundvelli almennt viðurkenndra markaðsvísa og matsstaðla og, þar sem skammur tími var til stefnu, að tilhlýðilegt átak hefði verið gert til að selja íbúðirnar á markaðsvirði. Auk þessa væri umsamið (og tilkynnt) söluverð 715 milljónir norskra króna, en hið nýja verðmat frá FIGA/Nortakst, sem viðskipta- og iðnaðarráðuneytið fór fram á, væri 1 055 milljónir norskra króna. Að teknu tilliti til hins mikla munar á þessum tveimur verðmötum lét eftirlitsstofnunin í ljós efasemdir um að umsamið söluverð (715 milljónir norskra króna) endurspegladi markaðsvirði.

Í þriðja lagi vísaði eftirlitsstofnunin til þeirrar staðreyndar að borgaryfirvöld hefðu haldið því fram að jafnvel þótt niðurstaðan yrði sú að söluverðið hefði verið undir markaðsvirði félli sala íbúðanna utan gildissviðs 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins vegna þess að ekki væri um viðskipti milli landa að ræða á markaðnum sem Fredensborg starfaði á. Eftirlitsstofnunin var þeirrar skoðunar að fasteignamarkaðurinn í Ósló takmarkaðist ekki við fyrirtæki á því svæði og Fredensborg væri eða gæti verið í samkeppni við svipuð fyrirtæki í Noregi og öðrum ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu.

Í fjórða lagi lét eftirlitsstofnunin í ljós efasemdir um að hægt væri að réttlæta söluverð undir markaðsvirði á grundvelli meginreglunnar um einkafjárfesti á almennum markaði, þ.e. að borgaryfirvöld hefðu breytt eins og einkafjárfestir hefði gert við sömu aðstæður, að teknu tilliti til tímaskorts og breytinga stjórnvalda á skipan sjúkráðsmála.

4. Athugasemdir norskra stjórnvalda við ákvörðunina um að hefja rannsókn

Með bréfi dags. 12. september 2003 framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu tvö bréf dags. 11. september 2003, annars vegar frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu, hins vegar frá borgaryfirvöldum Óslóar. Þessi bréf bárust eftirlitsstofnuninni og voru skráð 15. september 2003 (skjalnr. 03-6307 A). Í bréfinu var að finna athugasemdir norskra stjórnvalda við ákvörðunina um að hefja rannsókn. Sömu bréf voru send með símbréfi dags. 11. september 2003 frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð sama dag (skjalnr. 03-6201 A).

Í bréfi viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins frá 11. september 2003 komu ekki fram neinar skoðanir á málinu, heldur var eingöngu vísað í bréfið frá Óslóarborg.

Borgaryfirvöld Óslóar vísuðu til fyrri raka sinna og héldu, í fyrsta lagi, fram að markmiðunum sem lægju að baki ákvæðum liðar 18B.2.1, *Sala sem fram fer um skilmálalaust útboð*, í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð, hefði verið náð, þrátt fyrir að salan hefði ekki verið gerð opinber á þann hátt sem lýst er í leiðbeiningunum. Borgaryfirvöld héldu því fram að allir væntanlegir kaupendur sem störfuðu í Noregi hefðu verið látnir vita um fyrirhugaða sölu og að það væri lítill áhugi meðal fjárfesta, sem ekki væru þegar starfandi í Noregi, að fjárfesta á norska húsaleigumarkaðinum.

Í öðru lagi héldu borgaryfirvöld því fram að verðmatið frá OPAK væri í samræmi við málsmeðferðarkröfur liðar 18B.2.2, *Sala án skilmálalauss útboðs*, í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð. Þetta fól m.a. í sér að borgaryfirvöld töldu að matið frá OPAK hefði verið framkvæmt til þess „að ákveða markaðsvirði á grundvelli almennra viðurkenndra markaðsvísa og matsstaðla“ og að matið hefði farið fram „fyrir sölusamningaviðræður“. Ennfremur héldu borgaryfirvöld því fram að munurinn á söluverðinu (715 milljónir NOK) og matsverðinu frá OPAK (740 milljónir króna) væri samrýmanlegur ákvæðum b-liðar í lið 18.2.2, „Frávík“, í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð ⁽¹⁷⁾.

Í þriðja lagi töldu borgaryfirvöld ástæðu til þess að vera mjög á varðbergi gagnvart hinu nýja verðmati frá FIGA/Nortakst, sem hljóðaði upp á 1 055 milljónir norskra króna. Borgaryfirvöld tóku fram að FIGA/Nortakst grundvallaði verðmat sitt á 4 % árlegri verðaukningu á eignunum næstu tíu árin, en

⁽¹⁷⁾ Í b-lið liðar 18B.2.2 stendur: „Ef í ljós kemur, eftir tilhlýðilegt átak til að selja lóðirnar og húseignirnar á markaðsvirði, að ekki er hægt að fá það verð sem matsmaður hefur sett upp, geta allt að 5 % frávík frá því verði talist samrýmast markaðsskilyrðum.“

verðið féll um 5,2 % frá öðrum ársfjórðungi 2002 til annars ársfjórðungs 2003. Borgaryfirvöld töldu að ekki væri hægt að treysta matinu frá FIGA/Nortakst.

Í fjórða lagi gætu borgaryfirvöld „*ekki séð að eftirlitsstofnunin hafi skilgreint markaðinn sem skipti máli fyrir leiguhúsnæði og hvernig af þessu leiðir að niðurstaða hennar verði sú að Fredensborg Boligutleie ANS sé í raun og veru eða hugsanlega í samkeppni við sambærileg fyrirtæki í Noregi eða öðrum EES-rikjum*“.

5. Athugasemdir frá þriðju aðilum

Ákvörðunin um að hefja formlega rannsókn var birt 4. desember 2003. Eftirlitsstofnuninni barst ein athugasemd frá þriðju aðilum um ákvörðunina. Með bréfi dags. 19. desember 2003, sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð 5. janúar 2004 (skjalnr. 03-8980 A), lagði Fredensborg (kaupandinn) fram athugasemdir. Fredensborg vísaði til fyrra bréfs dags. 18. febrúar 2003, sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð 20. febrúar 2003 (skjalnr. 03-1040 A), þar sem tvö ný verðmöt vöru lögð fram. Þau voru:

- Skýrsla frá BER, Bygg og eiendomsrevisjon AS

Fredensborg bað fyrirtækið BER, Bygg og eiendomsrevisjon AS (nefnist BER í því sem hér fer á eftir), en í fyrirsvari fyrir það var hr. Arnt K. Svendsen, að meta virði eignanna í heild og gera athugasemdir varðandi verðmötin frá Catella, OPAK og FIGA. Skýrslan frá BER var lögð fram 13. janúar 2003.

Matið frá BER miðaðist við þrjá mismunandi möguleika:

Arður af fjárfestingarvirði grundvallað á leiguhúsnæði:	630,0 milljónir NOK
Arður af fjárfestingu grundvallað á leigu í tíu ár, en eftir það aðgreind sala á þriggja ára tímabili:	796,5 milljónir NOK
Sama og hér á undan, en aðgreind sala allra íbúðanna á ellefta ári:	851,5 milljónir NOK
Meðaltal:	759,3 milljónir NOK

BER komst að þeirri niðurstöðu að markaðsvirðið væri á bilinu 700 til 800 milljónir norskra króna.

BER mat einnig verðmötin þrjú sem Catella, OPAK og FIGA höfðu áður framkvæmt. Samkvæmt BER var matið frá Catella fræðilegt verðmat sem byggðist á þeirri forsendu að íbúðirnar væru leigðar út á markaðsverði frá fyrsta degi. BER taldi að OPAK hefði ekki tekið tillit til þess í verðmati sínu að leigutekjur hefðu verið helmingi lægri en eðlilegt markaðsverð á þeim tíma sem útboðið fór fram. Ennfremur var ekki reiknað með framtíðartapi vegna gildandi samninga undir markaðsverði. Missir leigutekna á meðan íbúðirnar væru endurnýjaðar var ekki heldur tekið með í reikninginn. Ekki var reiknað með neinum hagnaði eða áhættu í mötunum. Samkvæmt BER var verðmatið frá FIGA/Nortakst einnig fræðilegt verðmat á „fyrirtæki í fullum rekstri“. Ekki hafði verið reiknað með neinni áhættu eða hagnaði samfara verkefnum. Þetta endurspegladi ekki venjulega hegðun bjóðenda á markaði af þessu tagi. Tæknilegt ástand hluta, missir leigutekna á meðan endurnýjun færi fram o.s.frv. hafði ekki verið metið.

- Skýrslan frá Agdestein Takst & Eiendomsráðgivning AS

Í nóvember 2002 bað Fredensborg fyrirtækið Agdestein Takst & Eiendomsráðgivning AS (nefnist Agdestein í því sem hér fer á eftir), en í fyrirsvari fyrir það var hr. Pål Agdestein, að greina og gera athugasemdir við verðmötin þrjú, sem um getur hér á undan, og veita álit sitt á markaðsvirði eignanna í heild. Agdestein var áður starfsmaður Catella og bar ábyrgð á skýrslunni sem það fyrirtæki lagði fram. Agdestein afhenti Fredensborg skýrsluna hinn 17. febrúar 2003.

Agdestein gerði nákvæmar athugasemdir við fyrri skýrslurnar þrjár og taldi að leiðrétta þyrfti allmar garforsendur. Á grundvelli nýrra „leiðréttra“ forsendna komst Agdestein að þeirri niðurstöðu að hið leiðrétta virði í skýrslunni frá Catella væri 744 milljónir norskra króna, í skýrslunni frá OPAK 560 milljónir norskra króna og í skýrslunni frá FIGA/Nortakst 560 milljónir norskra króna (eða 760 milljónir norskra króna ef virði sundurhlutunarinnar væri haldið við 200 milljónir norskra króna) ⁽¹⁸⁾.

Agdestein komst að þeirri niðurstöðu að markaðsvirði eignanna í heild (í maí 2001) væri á bilinu 670 til 800 milljónir norskra króna.

Þar sem verðið, sem Fredensborg greiddi, var miðjuverð miðað við öll verðmötin taldi Fredensborg að þetta styddi þá skoðun að Fredensborg hefði greitt markaðsverð. Fredensborg taldi mikilvægt „að leggja áherslu á muninn á fræðilega besta „virðinu“ þar sem tekið er mið af árangursríkri framkvæmd fjárfestingarverkefnis og þess að fjárfestir væri reiðubúinn að takast á hendur tiltekið verkefni sem í ríku mæli felur í sér verkefnisáhættu“. Fredensborg taldi að hvorki verðmatið frá FIGA/Nortakst né verðmatið frá Catella hefði tekið tillit til þessarar verkefnisáhættu.

6. Athugasemdir norskra stjórnvalda við athugasemdir þriðju aðila

Með bréfi dags. 5. mars 2004 (skrárn. 258313) lagði eftirlitsstofnunin athugasemdirnar frá Fredensborg fyrir norsk stjórnvöld og gaf þeim kost á að svara innan eins mánaðar.

Með bréfi dags. 23. mars 2004 framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu bréf frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu dags. 22. mars 2004, en bæði bréfin bárust eftirlitsstofnuninni og voru skráð 24. mars 2004 (skrárn. 260564), þar sem norsk stjórnvöld báðu „stofnunina að fallast á að athugasemdir norskra stjórnvalda yrðu lagðar fram eigi síðar en 10. maí 2004“. Norsk stjórnvöld visuðu til yfirstandandi sáttaumleitana milli heilbrigðisráðuneytisins og Óslóarborgar varðandi eignarhald á íbúðunum. Bréf viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins frá 22. mars 2004 var einnig sent með símbréfi dags. 22. mars 2004 sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð sama dag (skrárn. 260191).

Með bréfi dags. 25. mars 2004 samþykkti eftirlitsstofnunin að framlengja frestinn til 10. maí 2004 (skrárn. 260732).

Með símbréfi dags. 23. apríl 2004, sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð sama dag (skjaln. 279122), lagði viðskipta- og iðnaðarráðuneytið fram eintak af samningnum („Protokoll“) milli Óslóarborgar og norska ríkisins varðandi eignarhald á sjúkrahússíbúðunum.

Með bréfi dags. 13. maí 2004 framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu bréf frá viðskipta- og iðnaðarráðuneytinu dags. 10. maí 2004, en bæði bréfin bárust eftirlitsstofnuninni og voru skráð 15. maí 2004 (skrárn. 281488). Í bréfinu lýstu norsk stjórnvöld því yfir að þau hefðu „engar athugasemdir við athugasemdir þriðju aðila sem borist hefðu eftirlitsstofnuninni“. Bréf viðskipta- og iðnaðarráðuneytisins frá 10. maí 2004 var einnig sent með símbréfi dags. 10. maí 2004 sem barst eftirlitsstofnuninni og var skráð 11. maí 2004 (skrárn. 281014).

7. Sérfræðiskýrsla frá Eirik Holm AS

Árið 2004 réð eftirlitsstofnunin Eirik Holm AS (nefist Holm í því sem hér fer á eftir) til að kanna markaðsvirði íbúðanna 1744 sem borgaryfirvöld Óslóar seldu. Í samningnum var þess getið að á meðan málsmeðferð stóð hefðu eftirlitsstofnuninni borist fimm verðmöt/skýrslur með svo ólíkum niðurstöðum að eftirlitsstofnunin væri enn í vafa um að söluverðið, að fjárhæð 715 milljónir norskra króna, endurspeglði markaðsvirði íbúðanna. Því vildi stofnunin fá úr því skorið hvort fyrri verðmöt byggðust á almennt viðurkenndum fasteignamatsreglum eða ekki og að hve miklu leyti forsendur og aðferðir við útreikninganna stæðust. Eftirlitsstofnunin vildi einnig fá metið hvort sölumeðferðin hefði haft einhver áhrif á söluverðið.

⁽¹⁸⁾ Sundurhlutun merkir að íbúðirnar eru settar í sölu í stað útleigu.

Holm er sjálfstæður löggiltur verkfræðingur með mikla reynslu af fasteignamarkaðinum í Ósló. Holm fékk til liðs við sig tvo löggilta verkfræðinga, Trygve Fossen og Sven P. Meyer, sem báðir eru mjög reyndir matsmenn. Að auki var lögfræðingurinn Johan Hveding frá lögmannsstofunni Grette DA til aðstoðar varðandi spurningar um leigusamninga.

Skýrslan frá Holm dags. 24. febrúar 2005 barst eftirlitsstofnuninni og var skráð 1. mars 2005 (skrámr. 311859).

7.1 Fyrri verðmöt/skýrslur

Rannsókn Holms á fimm fyrri mötum/skýrslum leiddi m.a. í ljós reikningsaðferðir sem voru að hluta til innbyrðis frábrugðnar, ólíkt mat á bæði leigutekjum á markaðinum, viðgerðarkostnaði/-þörf og hugsanlegum ávinningi af sundurhlutun. Holm uppgötvaði einnig hreinar rangfærslur, það að upplýsingum hafði verið sleppt og að úttektir/skoðanir á eignunum hefðu almennt verið yfirborðskenndar. Eftir að augljósar rangfærslur höfðu verið leiðréttar var enn mikill munur á verðmötunum sem rekja mátti til mismunandi matsaðferða og álita sem stuðst var við. Þetta taldi Holm í sjálfu sér ekki óalgengt þegar um fleiri mót en eitt væri að ræða. Hann taldi að vænta hefði mátt meiri frávika í þessu máli en öðrum þar sem afar sérstæð eignaheild hefði verið sett í sölu án þess að sögulegar viðmiðanir fyrirfyndust í landinu. Því komst Holm að eftirfarandi niðurstöðu: „*Af þessu leiðir að ekki er hægt að nota þessi verðmöt á hagnýtan hátt þar sem við á nema að takmörkuðu leyti*“. Niðurstöður hans varðandi mismunandi verðmöt með tilliti til hans eigin uppgötvana og forsendna eru sem hér segir:

– Verðmatið frá Catella

Catella gerði lauslega úttekt á eignunum í fyrra mati sínu (1999 til 2000). Nýja matið hlýtur að teljast leiðrétting á þessu fyrra mati. Ytri skoðun var framkvæmd með slembitöku á svæðum innanhúss. Holm telur að framkvæma hefði átt gagngera skoðun/mat til þess að fá betri matsgrundvöll. Holm komst að þeirri niðurstöðu að matsniðurstaðan væri allt of há. Þetta stafaði að hans áliti m.a. af því að leigumarkaðurinn hefði verið ofmetinn um u.þ.b. 10%, að Catella hefði ekki tekið mið af gildandi leigusamningum og hefði ekki tekið tillit til þess að raunveruleg leiga yrði undir markaðsleigu í þó nokkur ár, að Catella hefði ofmetið fjölda íbúða í útleigu hverju sinni (alltaf myndu einhverjar íbúðir standa auðar vegna leigjendaskipta o.s.frv.), að upphaflegur kostnaður vegna endurnýjunar væri of lágur (u.þ.b. 60 milljónir norskra króna). Holm vísaði einnig til þess að ein eign hefði verið talin með í heildarfjölda íbúðanna en síðar felld brott og að Catella hafi ekki tekið með í reikninginn verðlækkandi áhrif af ábyrgðarleysisákvæðinu í samningnum.

– Verðmatið frá OPAK

OPAK gerði úttekt á meirihluta bygginganna að utan en eingöngu tíu eins herbergja íbúðum. Þetta taldi Holm ófullnægjandi til að meta réttar tölur vegna endurnýjunar og viðhalds. Hann áleit að skoða hefði átt allar eignirnar og framkvæma hefði átt nánari skoðun innanhúss til þess að fá betri útreikningsgrundvöll fyrir matið. Holm komst m.a. að þeirri niðurstöðu að markaðsleigutekjur hefðu verið vanmetnar. Hins vegar tæki OPAK ekki með í reikninginn að takmarkanir væru á því hversu fljótt væri hægt að láta leigutekjur ná þeim tekjum sem viðgengjust á markaðinum. Mat á hugsanlegu verðmæti, sem fengist vegna sundurhlutunar, grundvallaðist á of litlu seljanlegu magni sem leiddi til of lítillar verðmætaaukningar, og að stofnkostnaður vegna endurnýjunar væri 30 milljónum norskra króna of lágur. Holm komst að þeirri niðurstöðu að þessir þættir hefðu bæði jákvæð og neikvæð áhrif á matið og því væri erfitt að meta hrein áhrif.

– Verðmatið frá FIGA/Nortakst

Holm vísaði til þess að staðhæft hefði verið að FIGA/Nortakst hefði skoðað og gert úttektir á nógu mörgum íbúðum til þess að geta lokið verkefni sínu. Hins vegar hefðu engar upplýsingar verið veittar um umfang úttektanna/skoðananna. Holm heldur því einkum fram að hugsanlegur ávinningur af sundurhlutun sé stórlega ofmetinn enda sé ekki hægt

að fallast á aðferðina við útreikning á sundurhlutunarvirðinu, m.a. vegna þess að stuðst sé við tæknilegt virði og gert ráð fyrir mikilli árlegri hækkun á söluverðmæti. Holm tekur fram að hann telji að „þessir útreikningar eigi ekki við um söluvirði og sundurhlutunarmöguleika“. Ennfremur bendir hann á að leigutekjur af tveimur byggingum hafi ranglega verið taldar með þar til 2008, að litillega of háar markaðsleigutekjur hafi verið notaðar við útreikningana, án tillits til nauðsynlegs endurnýjunarkostnaðar sem Holm telur að sé töluvert hærri en sá sem FIGA/Nortakst reiknaði með. Að lokum telur hann að óraunhæft hafi verið að reikna með sölu allra íbúðanna á einu ári og að ekki hafi verið gert ráð fyrir að ábyrgðarleysisákvæðið í samningunum gæti haft einhver áhrif til lækkunar á verðmæti íbúðanna. Þessir þættir samanlagt bendi til þess að markaðsvirði íbúðanna hafi verið metið allt of hátt.

– BER

BER hefur ekki kannað eða skoðað eignirnar heldur byggir niðurstöður sínar á mötum sem þegar hafa verið framkvæmd af Catella, OPAK og FIGA/Nortakst svo og á eigin sérfræðipækkingu. Niðurstöður Holms um skýrsluna frá BER eru að rekstrarkostnaður eigenda sé of hár, BER hafi ekki gert eigin úttektir á eignunum eða skoðað þær sem kunni að hafa áhrif bæði á áætlaðan kostnað vegna fyrstu endurnýjunar og áætlaðar markaðsleigutekjur, BER hafi notað rangar tölur fyrir núverandi leigutekjur (56 milljónir norskra króna í stað 42,5 milljónir norskra króna á ári) og að of stuttur tími hafi verið áætlaður fyrir hækkun á núverandi leigutekjum þannig að þær næðu markaðsleigutekjum. Þessar vanáætlanir til samans hafi leitt til of hás verðmats sem stafaði einkum af því að leigutekjuflæðið var metið of hátt.

– Agdestein

Holm telur að skýrslan frá hr. Agdestein, sem starfaði áður hjá Catella og bar ábyrgð á mötunum á þeim tíma, fjalli ítarlega um mötin frá Catella, OPAK og FIGA/Nortakst. Agdestein hafi með athugasemdum sínum um hin mismunandi mót lagt til leiðréttingar sem hann teldi þörf á til þess að fá réttari niðurstöðu en finna mætti í framlögðum mötum. Þessar leiðréttingar endurspegluðu ekki aðeins rangfærslur, sem e.t.v. mætti rekja til ófullnægjandi upplýsinga á þeim tíma þegar matið var gert eða að ekki hefði verið tekið nægilega mikið tillit til raunverulegra aðstæðna, sem og beinar villur og mistök, o.s.frv., heldur endurspegluðu þær einnig mismunandi mikil frávík samanborið við eigin mót Agdesteins. Holm taldi þetta vera sambland af hlutlægum og efnislegum leiðréttingum og huglægari ákvörðunum og mötum.

7.2 Mat Holms á markaðsvirði allra íbúðanna í heild

Í mati sínu styðst Holm við öll gögnin sem norsk stjórnvöld sendu eftirlitsstofnuninni. Helstu upplýsingar um eignirnar er að finna í töfluyfirliti yfir þær frá borgaryfirvöldum, en það er hluti af sölulýsingunni og sölusamningnum. Að auki fékk Holm upplýsingar um leigusamninga fyrir byggingar sem tengdust tveimur sjúkrahúsanna (Ullevål og Aker), einkum um fjölda ótímabundinna samninga.

Til þess að geta kveðið eins nákvæmlega á um tæknilegt ástand bygginganna og þörfina fyrir endurnýjun og unnt var voru allar byggingarnar rannsakaðar/skoðaðar ásamt með starfsfólki sjúkrahúsanna. Um það bil 70 íbúðir af öllum gerðum og í mismunandi ástandi voru skoðaðar. Ennfremur voru útvegaðar tölur um leigutekjur og sölu fyrir árið 2001 sem mynda grundvöllinn fyrir matið á leigutekjum á markaðinum og útreikningi á möguleikanum á sundurhlutun. Öll mót, útreikningar og áætlanir miðast, að svo miklu leyti sem því var við komið, við fyrsta ársfjórðung 2001 án tillits til síðari verð- og markaðspróunar.

Holm mat að heildarvirði allra íbúðanna væri 752 772 286 norskar krónur. Niðurstaðan var fengin á eftirfarandi hátt (allar fjárhæðir miðast við verðgildi árið 2001):

Verðmæti sem skapast af leigutekjum frá miðju ári 2001

fram til miðs árs 2011: 465 882 460 NOK

+ hreint virði af sundurhlutun og leigutekjum árið 2001: 470 676 826 NOK

– frádráttur vegna veða og samningsskuldbindinga:	30 000 000 NOK
– frádráttur vegna fyrstu endurnýjunar á tímabilinu 2001–2005:	153 787 000 NOK
= heildarvirði allra íbúðanna:	752 772 286 NOK

Útreikningar Holms grundvallast m.a. á að forgangsleiguréttur borgaryfirvalda þýði að líta beri á íbúðirnar í heild sem leiguíbúðir á öllu tíu ára tímabilinu frá 2001 og áfram, en að þær verði allar seldar (sundurhlutun) á þriggja ára tímabili eftir 2011.

Verðmætið sem leigutekjur mynda frá miðju ári 2001 fram til miðs árs 2011 er eignarfært virði áætlaðra raunverulegra hreinna tekna ár hvert fram til 2011. Fyrirséð er að þessar tekjur aukist ár frá ári og að öll leiga nái markaðsleigu árið 2011. Þessa aukningu leiðir af fjölgun íbúða í útleigu í 95 % (skilgreint sem allar íbúðir í útleigu), hækkun á leigu í tímabundnum samningum árið 2005 þannig að hún nái markaðsleigu, hækkun á meðaleigu árið 2006 og markaðsleigu árið 2011 fyrir ótímabundna samninga. Tillit hefur verið tekið til nokkurra íbúða sem ekki eru í útleigu vegna endurnýjunar.

Þrír þættir mynda hreint virði sundurhlutunar og leigutekna árið 2001: a) sundurhlutunar-/söluvirði árið 2011. Þetta virði skapast á árunum 2011-2014 og er reiknað til baka til 2001, b) eignarfært virði leigutekjuflæðis af íbúðum sem ekki falla undir sundurhlutun, reiknað til baka til 2001 og c) frádráttur vegna nauðsynlegs endurnýjunar-/lagfæringarkostnaðar svo íbúðirnar verði í tilskildu ástandi fyrir sundurhlutun, sem fram fer á árunum 2011-2013, reiknað til baka til 2001.

Frádráttur vegna veða og samningsskuldbindinga tengist ábyrgðarleysisákvæðinu í 8. mgr. samningsins milli Óslóarborgar og Fredensborg. Holm taldi að þetta fæli í sér áhættu fyrir kaupandann. Þetta gildi einkum í tengslum við upplýsingar sem liggi hjá borginni um eignirnar en sem kaupandi hefur ekki fengið vitneskju um, svo sem um leigusamninga, leigutekjur og svæðislýsingar, og ekki sist um tæknilegt ástand bygginganna. Holm taldi skynsamlegt að gera ráð fyrir að ábyrgðarleysisákvæðið hefði ákveðin fjárhagsleg áhrif. Miðað við umfangið við sölu íbúðanna í heild taldi Holm að virði frádráttar í þessu samhengi næmi 30 milljónum norskra króna, þ.e. um 4% af áætluðu virði allra íbúðanna.

Frádráttur vegna kostnaðar við fyrstu endurnýjun á tímabilinu 2001 til 2005 væri vegna nauðsynlegra framkvæmda til að hægt yrði að leigja íbúðirnar út á markaðsverði. Kostnaðurinn félli til á árunum 2001 til 2005 og væri reiknaður út miðað við verðgildi ársins 2001.

Holm framkvæmdi einnig „næmisgreiningu“ til að sjá hvaða áhrif mismunandi forsendur hefðu á verðið. Greiningin sýnir m.a. að ef áætlað verð á hvern fermetra þeirra íbúða sem selja ætti tíu árum eftir kaupin væri 24 þúsund norskra króna en ekki 26 þúsund norskra króna, eins og gert væri ráð fyrir við útreikningi á verðmæti þeirra, myndi sú „leiðrétting“ ein leiða til þess að söluverðmæti allra íbúðanna væri 720 milljónir norskra króna en ekki 753 milljónir norskra króna. Frekari niðurfærsla um t.d. 2 % af leigutekjum myndi leiða til lægri upphæðar en fékkst fyrir söluna. Því komst Holm að þeirri niðurstöðu að þær 715 milljónir norskra króna sem fengust fyrir söluna væri svo nálægt verðmati hans að í ljósi óvissufrávika væri hægt að segja að þetta væri „rétt verð“, þ.e. markaðsverð.

Holm kannaði einnig söluferlið og hvort aðferðir við söluna hefðu haft áhrif á söluverðið. Holm taldi m.a. að leiðbeiningum eftirlitsstofnunarinnar hefði ekki verið fylgt nákvæmlega og gerir þá einkum athugasemdir við hve skammur tími hafi verið til stefnu og að salan hafi ekki verið nægilega vel auglýst á markaðinum í upphafi. Hins vegar komst Holm að eftirfarandi niðurstöðu m.a.: „*Að öllu samanlögðu teljum við að nægilega margir áhugasamir aðilar hafi verið á markaðinum til þess að ná fram eðlilegum boðum í eignirnar og „réttu og sanngjörnu“ verði. Hins vegar er enginn algildur sannleikur í þessu efni. Sala sem hefði farið fram tveimur mánuðum fyrr eða tveimur mánuðum síðar hefði getað haft í för með sér allt aðra niðurstöðu. Áhugi og vilji einstaka kaupanda til að kaupa vöruna ræður úrslitum um verð hennar, en ástæðan fyrir kaupunum getur verið breytileg, eins og vel er þekkt.*

Rétt er að taka fram að líklega hefði fengist hærra verð fyrir eignirnar með því að selja þær í stökum einingum. Í því tilviki hefði seljandi verið tilneyddur að setja eignirnar smám saman á markaðinn í samræmi við það sem markaðurinn gæti tekið við af íbúðablokkum og það hefði leitt allt annarra tekjumöguleika. Þetta teljum við vera algerlega fræðilegt atriði og verður ekki farið nánar í það.

Að lokum má segja að seljandinn hafi að öllum líkindum fengið söluverð í raunverulegu samkeppnisútbóði á norskum markaði, þ.e. nálægt því sem kalla mætti rétt og sanngjarnt verð. Það er í sjálfu sér ekki til neitt skilgreint markaðsverð fyrir sölu af þessu tagi enda ekki hægt að bera saman við neina fyrri sölu. Verðið sem fékkst verður því um allt sem máli skiptir að teljast markaðsverð.“

8. Endanleg bréfaskipti við norsk stjórnvöld

Með bréfi dags. 22. desember 2004 (skrárn. 303758) bað eftirlitsstofnunin norsk stjórnvöld um nánari upplýsingar um samkomulag ríkisins og borgaryfirvalda Óslóar, skoðanir þeirra á því hvort salan fæli í sér ríkisaðstoð og nákvæmari upplýsingar um hvernig staðið hefði verið að sölnunni. Eftirlitsstofnunin upplýsti norsk stjórnvöld einnig um að þau hefðu ráðið óvilhallan sérfræðing, Eirik Holm AS, til að meta m.a. fyrri verðmöt. Ennfremur bað eftirlitsstofnunin norsk stjórnvöld að fallast á að fresturinn til að taka lokaákvörðun yrði framlengdur til febrúarloka 2005.

Með bréfi dags. 13. janúar 2005 framsendi sendiráð Noregs gagnvart Evrópusambandinu tvö bréf dags. 10. janúar 2005, annars vegar frá núvæðingarráðuneytinu (Moderniseringsdepartementet) og hins vegar frá heilbrigðis- og heilsugæsluráðuneytinu (Helse- og omsorgsdepartementet), sem bárust eftirlitsstofnuninni og voru skráð 14. janúar 2005 (skrárn. 305352). Í þessum bréfum lögðu norsk stjórnvöld fram viðbótarupplýsingar og féllust á að framlengja frestinn til að taka lokaákvörðun til febrúarloka 2005. Bréfin frá núvæðingarráðuneytinu og heilbrigðis- og heilsugæsluráðuneytinu voru einnig send með símbréfi dags. 10. janúar 2005 (skrárn. 304852).

Með bréfi til norskra stjórnvalda dags. 25. febrúar 2005 (skrárn. 311394) fór eftirlitsstofnunin fram á fresturinn til að taka lokaákvörðun yrði framlengdur til 11. mars 2005.

Með símbréfi frá núvæðingarráðuneytinu dags. 7. mars 2005 (skrárn. 312289) samþykktu norsk stjórnvöld að framlengja frestinn til að taka lokaákvörðun til 11. mars 2005.

II. MAT

1. Inngangur

Ein og fram kemur hér að ofan tilkynntu norsk yfirvöld eftirlitsstofnuninni sölu á 1744 leiguíbúðum í eigu Óslóarborgar til Fredensborg á verðinu 715 milljónir norskra króna (u.þ.b. 89 milljónir evra). Eftirlitsstofnunin ákvað að hefja formlega rannsókn á sölnunni og hvatti hagsmunaaðila til að leggja fram athugasemdir sínar.

Með vísan til kafla 18B í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð var eftirlitsstofnunin í vafa um að salan hefði farið þannig fram að hægt væri að útiloka ríkisaðstoð án frekari athugana. Ennfremur var verulegur munur á verðmati eignanna sem gaf ástæðu til efasemda um að samþykkt söluverð endurspeglaði markaðsverð.

2. Söluferlið

Í kafla 18B, *Ríkisaðstoð í tengslum við sölu stjórnvalda á lóðum og húseignum*, er tveimur söluaðferðum lýst sem gera EFTA-ríkjunum kleift að meðhöndla sölu á lóðum og húseignum þannig að ríkisaðstoð sé útilokuð án frekari athugana. Þessum tveimur söluaðferðum er annars vegar lýst í lið 18B.2.1 (skilmálalaust útböð) og hins vegar í lið 18B.2.2 (mat óvilhalls sérfræðings).

2.1 Skilmálalaust útbod

Í 1. mgr. liðar 18B.2.1 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð stendur: „Sala á lóðum og eignum að afloknu nægilega vel auglýstu, opnu og skilmálalaus útbóði, sem er sambærilegt við uppboð, þar sem besta eða eina innsenda tilboðinu er tekið, fer samkvæmt skilgreiningu fram á markaðsvirði og felur því ekki í sér ríkisaðstoð. Þótt ólíkt mat á lóðum og byggingum hafi farið fram fyrir útbóðið, t.d. vegna reikningshalds eða til að fastsetja lágmarkstilboð, skiptir það ekki máli“.

„Útbod er „nægilega vel auglýst“ ef það er auglýst nokkrum sinnum á nægilega löngum tíma (tveimur mánuðum eða lengur) í innlendum blöðum, fasteignablöðum eða í öðrum viðeigandi útgáfum eða auglýst af fasteignasöllum sem stíla á stóran hóp af væntanlegum kaupendum, þannig að þeir taki eftir því. Fyrirhugaða sölu á lóðum og húseignum sem fjárfestar, sem starfa á Evrópu- eða alþjóðavísu kunna að hafa áhuga á vegna mikilla verðmæta eða annarra eiginleika þeirra, ber að auglýsa í blöðum sem dreift er reglulega á alþjóðavettvangi. Slikum sölutilboðum skal einnig komið á framfæri fyrir meðalgöngu fasteignasala sem stíla á viðskiptavinum á Evrópu- eða alþjóðavísu.“

Sala íbúðanna fór ekki fram samkvæmt ákvæðunum sem vísað er í hér að framan um skilmálalaust útbod. Útbóðið var ekki „auglýst nokkrum sinnum á nægilega löngum tíma (tveimur mánuðum eða lengur)“. Ennfremur er ekki hægt að útiloka að sala af þeirri stærð sem hér um ræðir gæti vakið athygli fjárfesta sem starfa á Evrópu- eða alþjóðavísu. Engar auglýsingar voru birtar í blöðum sem dreift er reglulega á alþjóðavettvangi og engu sölutilboði var komið á framfæri fyrir meðalgöngu fasteignasala sem stíla á viðskiptavinum á Evrópu- eða alþjóðavísu.

Borgaryfirvöld Óslóar tóku sjálf fram eftirfarandi í bréfi frá 14. maí 2003: „Borgaryfirvöld munu ekki halda því fram að sala íbúðanna hafi verið í fullu samræmi við málsmæðferðina sem lýst er í leiðbeiningunum. Sala þeirra var ekki auglýst á þann hátt sem segir í a-lið liðar 18B.2.1 í leiðbeiningunum“, og í fyrri bréfaskriftum (sjá lið I.1 og neðanmálsgrein 10 hér á undan, sjá einnig svipaðar yfirlýsingar borgaryfirvalda í lið 2.1 hér á undan) telja þau að hinn skammti tími sem var til stefnu þegar eignirnar voru seldar kunni að hafa valdið því að bjóðendur urðu færri en æskilegt var og að lægri tilboð bárust en vænta hefði mátt ef lengri tími hefði verið til ráðstöfunar.

Á grundvelli þessara mismunandi atriða er það niðurstaða eftirlitsstofnunarinnar að salan hafi ekki farið fram í samræmi við meginreglurnar sem kveðið er á um í lið 18B.2.1 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð.

2.2 Sala án skilmálalauss útbóðs (mat óvilhalls sérfræðings)

Í lið 18B2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð stendur eftirfarandi um sölu án skilmálalauss útbóðs: „skal fara fram óháð mat fyrir sölusamningaviðræður sem framkvæmt er af einum eða fleiri óvilhöllum eignamatsmönnum til að ákveða markaðsvirði á grundvelli almennra viðurkenndra markaðsvísa og matsstaðla. Markaðsverð sem þannig er ákveðið er **lágmarkskaupverð** sem hægt er að fallast á án þess að veitt sé ríkisaðstoð“ (feitletrun hér).

Ennfremur:

„Með „markaðsvirði“ er átt við verðið sem hægt er að selja lóðir og húseignir á samkvæmt einkasamningi milli seljanda sem er fús til að selja og óskyls kaupanda á matsdegi, enda gert ráð fyrir að eignin sé til sölu á almennum markaði, að salan fari fram við eðlileg markaðskjör og **eðlilegur frestur** gefist til að semja um söluna að teknu tilliti til eiginleika eignarinnar“ (feitletrun hér).

Að lokum er kveðið á um eftirfarandi í lið 18B.2.2: „Ef í ljós kemur, eftir tilhlýðilegt átak til að selja lóðirnar og húseignirnar á markaðsvirði, að ekki er hægt að fá það verð sem matsmaður hefur sett upp, geta allt að 5 % frávik frá því verði talist samrýmast markaðsskilyrðum.“

Svo virðist að borgaryfirvöld Óslóar telji að salan hafi farið fram í samræmi við ákvæðin sem vísað er í hér á undan.

Eftirlitsstofnunin fellst ekki á þessa skoðun af þeim ástæðum er hér segir: Í fyrsta lagi var ekkert þeirra sérfræðimata, sem gerð voru fyrir endanlega sölu (þ.e. skýrslurnar frá Catella og OPAK), grundvallað á almennum viðurkenndum markaðsvísium og matsstöðlum eða framkvæmt með nægilegum fyrirvara fyrir sölusamningaviðræður (hvað þessi atriði varðar sjá lið 3.1 hér að neðan). Í öðru lagi var ekkert af þeim markaðsvirðum, sem kveðið var á um í skýrslunum frá Catella og OPAK, tekið sem lágmarkskaupverð fyrir endanlega sölu. Í þriðja lagi hafa norsk stjórnvöld ekki fært rök fyrir þeirri staðhæfingu að þau hafi gert tilhlýðilegt átak til að selja íbúðirnar á því virði sem kveðið er á um í þessum skýrslum sem réttlætt gæti 5 % lækkun á söluverðinu.

Þar af leiðandi fór salan ekki fram í samræmi við ákvæði liðar 18B.2.2 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð.

2.3 Málsmæðferð þar sem ekki er hægt að útiloka aðstoð án frekari athugana

Niðurstaðan er því sú að hvorki var farið að málsmæðferðarreglum um skilmálalaut útboð né málsmæðferðarreglum um mat óvilhalls sérfræðings. Því er ekki hægt að útiloka ríkisaðstoð. Hins vegar er ekki hægt að komast að gagnstæðri niðurstöðu, þ.e. að ríkisaðstoð hljóti að vera til staðar, hafi tilskildum málsmæðferðarreglum ekki verið fylgt. Enn væri hægt að líta svo á að söluverðið endurspegladi raunverulegt markaðsvirði.

Í leiðbeiningunum er kveðið á um að ef tilskildum málsmæðferðarreglum sé ekki hlitt beri viðkomandi ríki að tilkynna eftirlitsstofnuninni sölu til þess að hún geti metið hvort um sé að ræða ríkisaðstoð. Norsk stjórnvöld hafa tilkynnt sölu. Það er undir eftirlitsstofnuninni komið að ákveða hvort salan á 1744 sjúkrahússíbúðum í eigu Óslóarborgar felur í sér einhverja ríkisaðstoð. Með öðrum orðum verður eftirlitsstofnunin að meta hvort söluverðið að fjárhæð 715 milljónir norskra króna geti talist endurspegla markaðsvirði eignanna eða ekki.

3. Ákvæði 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins

Til þess að ráðstöfun teljist ríkisaðstoð í skilningi EES-samningsins verður hún að fullnægja skilyrðum 1. mgr. 61. gr. samningsins sem hljóðar svo:

„Ef ekki er kveðið á um annað í samningi þessum er hvers kyns aðstoð, sem aðildarríki EB eða EFTA-ríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum og raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni með því að ívilna ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara, ósamrýmanleg framkvæmd samnings þessa að því leyti sem hún hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila.“

Þetta felur í sér að öllum eftirtöldum skilyrðum verður að vera fullnægt:

1. Um er að ræða aðstoð sem „aðildarríki EB eða EFTA-ríki veitir eða veitt er af ríkisfjármunum“.
2. Aðstoðin „raskar eða er til þess fallin að raska samkeppni“.
3. Aðstoðin ívilnar „ákveðnum fyrirtækjum eða framleiðslu ákveðinna vara“ (þ.e. ráðstöfunin ívilnar sérstökum styrkþega).
4. Aðstoðin „hefur áhrif á viðskipti milli samningsaðila“.

Fyrsta skilyrði hér á undan varðar alla aðstoð sem greidd er af opinberum sjóðum, að meðtöldum greiðslum frá héraðsstjórnunum og sveitarfélögum. Hugtakið ríkisfjármunir er mjög vítt og tekur m.a. til fjárhagslegs stuðnings frá héraðsstjórnunum og sveitarfélögum ⁽¹⁹⁾. Þess vegna blasir við að hvers kyns aðstoð frá Óslóarborg telst ríkisaðstoð. Sala borgaryfirvalda á lóðum og húseignum í opinberri eigu undir markaðsvirði felur í sér ríkisaðstoð til kaupandans, að því tilskildu að öllum hinum þremur skilyrðum 1. mgr. 61. gr. sé einnig fullnægt.

⁽¹⁹⁾ Sjá til dæmis mál Evrópuðómstólsins 78/76 Steinike und Weilig gegn Þýskalandi [1977] Dómasafn 595 eða mál 248/84, Þýskaland gegn framkvæmdastjórninni [1987] Dómasafn 4013, 17. mgr.

Í þessu tilviki myndi hvers kyns aðstoð til Fredensborg ívilna því fyrirtæki og væri þar með sértæk. Ennfremur verður Fredensborg að hafa haft ávinning af sölu íbúðanna til þess að hún geti flokkast sem ríkisaðstoð. Salan hefði í för með sér ávinning og fæli því í sér ríkisaðstoð ef íbúðirnar væru seldar undir markaðsvirði. Einnig væri nauðsynlegt að sýna fram á að samkeppni hafi verið raskað og viðskipti milli samningsaðila hafi orðið fyrir áhrifum en að því marki eingöngu sem salan til Fredensborg hafi farið fram undir markaðsvirði.

3.1 *Endurspegladi endanlegt kaupverð markaðsvirði?*

Þó nokkur verðmöt liggja fyrir sem sýna mismunandi niðurstöður hvað varðar markaðsvirði íbúðanna. Lægsta tilgreinda verðið er 670 milljónir norskra króna og hæsta 1 143 milljónir norskra króna. Í ljósi þessara ólíku niðurstaðna telur eftirlitsstofnunin nauðsynlegt að skoða þessi mót nánar til þess að fá úr því skorið hvert þeirra endurspegli best markaðsvirði íbúðanna.

Catella

Í fyrsta matinu frá Catella, sem var skilað 30. mars 2001, var virði íbúðanna metið á 1 143 milljónir norskra króna. Samkvæmt borgaryfirvöldum tók þetta verðmat til fasteignar sem ekki var að finna í sölnni, nokkuð sem hækkaði endanlegt virði íbúðanna. Hvað varðar verðmatið frá Catella vekur eftirlitsstofnunin einnig athygli á því að skoðun eignanna virðist hafa verið fremur yfirborðskennd samanborið við fyrra mat og kann það m.a. að hafa leitt til vanmats á endurnýjunarkostnaði. Ennfremur hafi ekki verið tekið nægilega mikið tillit til samningsskuldbindinga sem takmörkuðu möguleikana á leiguhækkunum með þeim afleiðingum að leigutekjur eru ofmetnar. Catella tiltók sjálft að matið væri ekki í samræmi við gildandi matsstaðla. Samkvæmt umboðssalanum, Akershus Eiendom, sem og borgaryfirvöldum Óslóar gæti áætlað virði ekki talist endurspeglar markaðsvirði. Eftirlitsstofnunin er sammála þessu. Ennfremur eru áhrif ábyrgðarleysisákvæðisins ekki metin í verðmati Catella. Í ljósi þessara annmarka er það niðurstaða eftirlitsstofnunarinnar að verðmatið frá Catella myndi ekki nægilega traustan grundvöll til þess að byggja markaðsvirðið á.

OPAK

Í síðara verðmatinu frá OPAK, sem var skilað 26. apríl 2001, var virði íbúðanna áætlað nema 795 milljónum norskra króna. Mikilvægt er að fram komi að þrátt fyrir að OPAK hafi skoðað flestar byggingarnar að utan, þá voru ekki allar byggingarnar skoðaðar. Ennfremur skoðaði OPAK eingöngu tíu íbúðir af 1744. Varðandi matið frá OPAK hefur þegar verið bent á hér á undan að ófullnægjandi skoðun eigna, þar sem ekki allar byggingar og eingöngu tíu íbúðir af 1744 voru skoðaðar, getur ekki talist nægilega traustur grundvöllur fyrir verðmat. Þetta nægir ekki til þess að meta réttar tölur fyrir endurnýjun og viðhald. Ennfremur hefur ekki verið tekið nægilegt tillit til ákveðinna takmarkana vegna samningsskuldbindinga. Þótt einhverjir þessara þátta kunni að vega hver annan upp getur það ekki orðið niðurstaða eftirlitsstofnunarinnar að matið frá OPAK byggist á nógu nákvæmum forsendum. Síðast en ekki síst var endurskoðað verðmat frá OPAK gert þegar búið var að undirrita samninginn.

FIGA/Nortakst

Hvað varðar matið frá FIGA/Nortakst virðist skoðun eignanna hafa verið fullnægjandi, þrátt fyrir að það komi ekki skýrt fram við lestur skýrslunnar. Hagnaðurinn af síðari sundurhlutun virðist að miklu leyti ofmetinn af ýmsum ástæðum. Söluverð byggist á svokölluðu tæknilegu virði (kostnaði vegna nýrra bygginga með frádrætti vegna aldurs og notkunar) en ekki á viðtekinni markaðsleigu. Óskýsamlegt er að ætla að verð notaðra íbúða geti orðið jafn hátt og verð grundvallað á tæknilegu virði. Ennfremur er tæknilegt virði ofmetið í þeim skilningi að áætlað er að það hækki hraðar en varlega áætluð verðbólga. Engin lækkan hefur verið gerð vegna ábyrgðarleysisákvæðisins í samningnum. Að auki eru ákveðnar núverandi leigutekjur ofmetnar miðað við það sem gildandi leigusamningar gera ráð fyrir. Endurnýjunarkostnaður virðist verulega vanmetinn og einnig er óraunhæft að ætla að hægt verði að selja allar íbúðirnar á einu ári. Á grundvelli þessa efast eftirlitsstofnunin um að verðmatið frá FIGA/Nortakst endurspegli markaðsvirði.

BER

Að mati eftirlitsstofnunarinnar hefur BER, eins og nokkrir hinna matsaðilanna, ekki tekið nægilegt tillit til þess að það muni taka tíma að laga leigutekjur að markaðsleigu og það hafi ofmetið raunverulegar leigutekjur fyrir árið 2001. Þennan þátt má hins vegar jafna út að hluta með tiltölulega háu mati á rekstrarkostnaði eigendanna. BER hefur ekki látið fara fram neina skoðun á eignunum. Því leikur einnig vafi á í þessari skýrslu að áætlað markaðsvirði sé nógu áreiðanlegt.

Agdestein

Agdestein lét ekki framkvæma neina skoðun á eignunum en skoðaði hin verðmötin frá Catella (þar sem hann tók þátt í verðmatinu), OPAK og FIGA/Nortakst. Í athugasemdum sínum við þessar skýrslur bendir hann á ýmsa annmarka, eins og bein mistök, en vísar einnig til upplýsinga sem ekki voru tiltækar þegar hin mötin voru gerð.

Holm

Holm metur markaðsvirði íbúðanna vera u.þ.b. 753 milljónir norskra króna. Hann skoðaði allar eignirnar bæði að utan og innan. Einar 70 íbúðir af allri sölunni voru skoðaðar ásamt með starfsfólki sjúkrahúsanna og upplýsingar fengnar frá því. Þar sem lágmarksviðhald hafði farið fram á tímabilinu frá 2001 þar til skoðunin var framkvæmd snemma árs 2005 telur Holm að fengnar upplýsingar séu lýsandi fyrir ástandið 2001. Sundurliðað kostnaðarmat hafi verið gert vegna endurnýjunar (gluggar, svalir, baðherbergi, o.s.frv.). Hugmyndir um leiguþróun og efnahagslega möguleika í tengslum við sundurhlutun og sölu á hluta íbúðanna í framtíðinni virðast raunhæfar m.a. með tilliti til samningsbundinna atriða varðandi leigu og framtíðarþróun húsnæðismarkaðarins. Aðferðin við útreikning á núvirði framtíðartekna og útgjaldaflæði grundvallast á vel ígrunduðum meginreglum og á notkun afreikniþáttar svipuðum þeim sem hefur verið notaður í öðrum verðmötum. Eftirlitsstofnunin sér enga ástæðu til að draga í efa aðferðafræðina sem Holm notar né forsendurnar sem notaðar eru til að ákveða markaðsvirði enda fylgja slíkum forsendum alltaf einhverjir óvissuþættir.

3.2 Er hægt að staðfesta að endanlegt söluverð hefi verið undir markaðsvirði?

Í ljósi ofangreinds er ekki hægt að komast að þeirri niðurstöðu að eitt einstakt mat standi sem slíkt fyrir markaðsvirðið sem kaupandi væri fús til að samþykkja. Ásætlanlegt markaðsvirði kann, eftir við markaðsrannsókn, fremur að finnast innan tiltekinna tilhlýðilegra marka. Að mati eftirlitsstofnunarinnar er ekkert augljóst svar við því hversu mikið þetta frávik eigi að vera. Það er hugsanlega breytilegt eftir atvikum. Hafa ber í huga að viðskiptin sem um ræðir voru nokkuð sérstök hvað varðar stærð sölunnar, samningsskuldbindingar og síðari sundurhlutun og sölu íbúðanna.

Eins og fram kemur hér að ofan grundvallast verðmat, eins og um ræðir í þessu máli, á ýmsum óvissuþáttum. Þetta er m.a. sýnt í næmisgreiningunni sem Holm vísaði til. Þessi næmisgreining sannar hvernig mismunandi forsendur geta haft veruleg áhrif á verðið.

Næmisgreiningin sýnir að ef áætlað verð á hvern fermetra íbúða sem selja á tíu árum eftir að þær eru keyptar er 24 000 norskar krónur en ekki 26 000 norskar krónur, eins og gert var ráð fyrir við útreikning á virði þeirra, leiðir þessi „leiðrétting“ ein og sér til þess að heildarverðmæti íbúðanna er 720 milljónir en ekki 753 milljónir norskra króna. Breyting um 50 punkta á tilskildum arði yrdi af sömu stærðargráðu. Frekari lækkun um t.d. 2 % á leigutekjum myndi leiða til lægra virðis en fékkst fyrir söluna.

Í ljósi þessara óvissuþátta er ekki hægt að benda á með nægilegri vissu að salan hafi falið í sér ríkisaðstoðarþátt. Ennfremur er sýnt fram á að endanlegt söluverð kunni að vera innan tilhlýðilegra marka í útboðinu sem skipulagt var af borgaryfirvöldum Óslóar og leitt af Akershus. Haft var samband við sex fyrirtæki og önnur níu fyrirtæki höfðu samband við Akershus að eigin frumkvæði. Sex tilboð bárust. Meðal bjóðenda voru fagfjárfestar og fasteignafyrirtæki. Lokatilboðin tvö námu 690 milljónum norskra króna og 735 milljónum norskra króna. Þrátt fyrir að útboðið hafi ekki samrýmst reglum Leiðbeininga um ríkisaðstoð

(sjá hér á undan) er það þó leiðbeinandi um það hversu hátt verð norski markaðurinn væri fús til að greiða fyrir slíka fasteign. Þessi „markaðsrannsókn“ og niðurstaða hennar sýnir að vissu leyti markaðsverð innan tilhlýðilegra marka.

Því telur eftirlitsstofnunin að söluverðið að fjárhæð 715 milljónir norskra króna fyrir íbúðirnar hafi verið innan tilhlýðilegra marka miðað við verðmatið frá Holm sem var 753 milljónir norskra króna.

4. Niðurstaða

Eftirlitsstofnunin getur ekki staðfest að salan á 1744 leiguíbúðum í eigu Óslóarborgar til Fredensborg Boligutleie ANS feli í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins.

Borgaryfirvöld Óslóar hafa haldið því fram að jafnvel þótt verðið sem fékkst fyrir íbúðirnar teljist vera undir markaðsvirði feli salan ekki í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins vegna þess að ekki sé um viðskipti milli landa að ræða á markaðnum sem Fredensborg starfar á. Að teknu tilliti til þeirrar niðurstöðu eftirlitsstofnunarinnar að ekki sé hægt að sýna fram á að salan sem hér um ræðir hafi verið undir markaðsvirði sér stofnunin enga ástæðu til þess að fjalla um áhrif á viðskipti og samkeppni.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. Skilyrði fyrirhugaðrar sölu á 1744 leiguíbúðum í eigu Óslóarborgar til Fredensborg Boligutleie ANS fela ekki í sér ríkisaðstoð í skilningi 1. mgr. 61. gr. EES-samningsins.
2. Formlegri rannsókn er hér með lokið.
3. Ákvörðun þessari er beint til Noregs.
4. Ensk útgáfa ákvörðunar þessarar er fullgild.

Gjört í Brussel 11. mars 2005.

Hannes Hafstein

Forseti

Einar M. Bull

Stjórnarmaður

**ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA
nr. 303/05/COL**

2006/EES/57/02

frá 30. nóvember 2005

um fimmtugustu og fyrstu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA ⁽¹⁾ HEFUR TEKID NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið ⁽²⁾, einkum 61., 62. og 63. gr. og bókun 26,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ⁽³⁾, einkum 24. gr. og b-lið 2. mgr. 5. gr. ásamt 1. gr. í I. hluta bókunar 3,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstóls ber eftirlitsstofnuninni að koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber eftirlitsstofnuninni að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða eftirlitsstofnunin álitur það nauðsynlegt.

Minnt er á málsmeðferðar- og efnisreglur á sviði ríkisaðstoðar ⁽⁴⁾ sem eftirlitsstofnunin samþykkti 19. janúar 1994 ⁽⁵⁾.

Hinn 9. nóvember 2005 samþykkti framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna ⁽⁶⁾ að rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs ⁽⁷⁾ skyldi framlengd til 31. desember 2006.

Þessi framlenging varðar einnig Evrópska efnahagssvæðið.

Reglur, sem samsvara rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs, hafa verið teknar upp í 14. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð.

Gildistími 14. kafla í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð rennur út 31. desember 2005.

Tryggja ber að EES-reglum um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt hvarvetna á Evrópska efnahagssvæðinu.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn ber eftirlitsstofnuninni, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn EB, að samþykkja gerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Eftirlitsstofnunin hefur haft samráð við framkvæmdastjórn EB.

Minnt er á að eftirlitsstofnunin leitaði samráðs við EFTA-rikin með bréfi um þetta efni sem sent var stjórnvöldum á Íslandi, í Liechtenstein og í Noregi og dagsett var 9. nóvember 2005.

⁽¹⁾ Nefnist hér „eftirlitsstofnunin“.

⁽²⁾ Nefnist hér „EES-samningurinn“.

⁽³⁾ Nefnist hér „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“.

⁽⁴⁾ Nefnast hér „Leiðbeiningar um ríkisaðstoð“.

⁽⁵⁾ Reglurnar birtust upprunalega í Stjótið. EB L 231, 3.9.1994, og í EES-viðbæti nr. 32, 3.9.1994, og þeim var síðast breytt með ákvörðun frá 30.11.2005.

⁽⁶⁾ Nefnist hér „framkvæmdastjórn EB“.

⁽⁷⁾ Rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs, er birtist í Stjótið. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. Gildistími 14. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð, Aðstoð vegna rannsókna og þróunar, er framlengdur til 31. desember 2006. Ákvæði 2. mgr. undirkafla 14.9 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð hljóði svo:

“Þessar leiðbeiningar gilda til 31. desember 2006.”

Texti 1. nmgr. 14. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð hljóði svo:

„Breytingar hafa verið gerðar á þessum kafla með ákvörðunum stjórnar eftirlitsstofnunarinnar frá 26. júlí 2002 og 30. nóvember 2005. Kaflinn samsvarar rammaáætlun bandalagsins um ríkisaðstoð til rannsókna og þróunarstarfs (Stjtið. EB C 45, 17.2.1996, bls. 5), með áorðnum breytingum samkvæmt orðsendingum framkvæmdastjórnarinnar frá 13. febrúar 1998 (Stjtið. EB C 48, 13.2.1998, bls. 2), 8. maí 2002 (Stjtið. EB C 111, 8.5.2002, bls. 3) og 9. nóvember 2005.“

2. EFTA-ríkjunum skal til upplýsingar sent bréf með eintaki af ákvörðun þessari.
3. Í samræmi við d-lið bókunar 27 við EES-samninginn skal framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna sent til upplýsingar eintak af ákvörðun þessari.
4. Ákvörðunin skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 30. nóvember 2005.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Einar M. Bull

Forseti

Kurt Jäger

Stjórnarmaður

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA
nr. 313/05/COL

2006/EES/57/03

frá 7. desember 2005

um fimmtugustu og aðra breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA ⁽¹⁾ HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið ⁽²⁾, einkum 61., 62. og 63. gr. og bókun 26,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-ríkjanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ⁽³⁾, einkum 24. gr. og b-lið 2. mgr. 5. gr. ásamt 1. gr. í I. hluta bókunar 3,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstóls ber eftirlitsstofnuninni að koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber eftirlitsstofnuninni að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða eftirlitsstofnunin álitur það nauðsynlegt.

Minnt er á málsmeðferðar- og efnisreglur á sviði ríkisaðstoðar ⁽⁴⁾ sem eftirlitsstofnunin samþykkti 19. janúar 1994 ⁽⁵⁾.

Reglur, sem samsvara rammaákvæðum Evrópubandalagsins um útflutningsláanýrtingingar til skamms tíma ⁽⁶⁾, hafa verið teknar upp í kafla 17A í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð ⁽⁷⁾.

Gildistími kafla 17A í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð rennur út 31. desember 2005.

Fyrir liggur að framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna muni samþykkja fyrir lok ársins 2005 breytingar á rammaákvæðum bandalagsins um ríkisaðstoð vegna útflutningsláanýrtinginga til skamms tíma.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn ber eftirlitsstofnuninni, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn EB, að samþykkja gerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Of skammur tími er til stefnu til að eftirlitsstofnunin geti afgreitt fyrir lok ársins 2005 breytingar á kafla 17A í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð sem samsvara breytingunum á reglum Evrópubandalagsins.

Við þessar aðstæður telur eftirlitsstofnunin rétt, til þess að forðast að „lagalegt tómarúm“ taki við þegar kafla 17A í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð fellur úr gildi, að framlengja gildistíma kafla 17A til 30. júní 2006 eða til þess tíma að eftirlitsstofnunin samþykkir breytingar á honum eða nýjar leiðbeiningar um útflutningsláanýrtingingar til skamms tíma, hvort sem fyrir verður.

Eftirlitsstofnunin hefur haft samráð við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Minnt er á að eftirlitsstofnunin leitaði samráðs við EFTA-ríkin með bréfi um þetta efni sem sent var stjórnvöldum á Íslandi, í Liechtenstein og í Noregi og dagsett var 11. nóvember 2005.

⁽¹⁾ Nefnist hér „eftirlitsstofnunin“.

⁽²⁾ Nefnist hér „EES-samningurinn“.

⁽³⁾ Nefnist hér „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“.

⁽⁴⁾ Nefnist hér „Leiðbeiningar um ríkisaðstoð“.

⁽⁵⁾ Reglurnar birtust upprunalega í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994, og í EES-viðbæti við þau nr. 32 sama dag. Dagrætt gerð Leiðbeininga um ríkisaðstoð er birt á vefsetri eftirlitsstofnunarinnar: www.eftasurv.int.

⁽⁶⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna samkvæmt 1. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans varðandi beitingu 92. og 93. gr. EB-sáttmálans í tengslum við útflutningsláanýrtingingar til skamms tíma (Stjtið. EB C 281, 17.9.1997, bls. 4), með áorðnum breytingum framkvæmdastjórnarinnar frá árinu 2001 (Stjtið. EB C 217, 2.8.2001, bls. 2) og 2004 (Stjtið. ESB C 307, 11.12.2004, bls. 12).

⁽⁷⁾ Kafla 17A var endurútfinn með ákvörðun eftirlitsstofnunarinnar nr. 144/05/COL (Stjtið. ESB L 294, 10.11.2005, bls. 9 og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 56, 10.11.2005, bls. 2).

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. Í stað fyrsta málsliðar 14. mgr. undirkafla 17A.4 í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð, útflutningslána-tryggingar til skamms tíma, komi nýr málsliður, svohljóðandi:

„Reglur þessar gilda frá 1. júní 1998 til 30. júní 2006 eða til þess tíma að eftirlitsstofnunin samþykkir breytingar á þeim eða nýjar leiðbeiningar um útflutningslána-tryggingar til skamms tíma, hvort sem fyrir verður.“

2. EFTA-ríkjunum skal til upplýsingar sent bréf með eintaki af ákvörðun þessari.
3. Í samræmi við d-lið bókunar 27 við EES-samninginn skal framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna sent til upplýsingar eintak af ákvörðun þessari.
4. Ákvörðunin skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 7. desember 2005.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Einar M. Bull

Forseti

Kurt Jäger

Stjórnarmaður

ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA
nr. 69/06/COL

2006/EES/57/04

frá 22. mars 2006

um fimmtugustu og fimmtu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA ⁽¹⁾ HEFUR TEKIÐ NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið ⁽²⁾, einkum 61., 62. og 63. gr. og bókun 26,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ⁽³⁾, einkum 24. gr. og b-lið 2. mgr. 5. gr. ásamt 1. gr. í I. hluta bókunar 3,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstóls ber eftirlitsstofnuninni að koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber eftirlitsstofnuninni að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða eftirlitsstofnunin álitur það nauðsynlegt.

Minnt er á málsmeðferðar- og efnisreglur á sviði ríkisaðstoðar ⁽⁴⁾ sem eftirlitsstofnunin samþykkti 19. janúar 1994 ⁽⁵⁾.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn ber eftirlitsstofnuninni, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn EB, að samþykkja gerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Áðurgildandi 34. kafli Leiðbeininga um ríkisaðstoð, sem bar heitið „Viðmiðunar- og afreiknivextir og vextir sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu á ólögmati ríkisaðstoð“ ⁽⁶⁾, var felldur brott í heilu lagi með ákvörðun stjórnar eftirlitsstofnunarinnar nr. 195/04/COL hinn 14. júlí 2004 ⁽⁷⁾.

Lagagrundvöll fyrir útreikningi vaxta, sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu, er nú að finna í ákvörðun stjórnar eftirlitsstofnunarinnar nr. 195/04/COL.

Í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð er einnig fjallað um viðmiðunarvexti til notkunar í öðrum tilvikum en við endurheimtu.

Til þess að gera skýra grein fyrir því hvaða reglur eru í gildi telur eftirlitsstofnunin nauðsynlegt að lýsa í einu skjali mismunandi reikniðferð og lagagrundvelli sem á við vegna vaxta sem innheimtir eru í tengslum við endurheimtu á ólögmati aðstoð og vegna viðmiðunar- og afreiknivaxta sem nota ber í öðrum tilvikum en við endurheimtu.

Eftirlitsstofnunin hefur haft samráð við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Minnt er á að eftirlitsstofnunin leitaði samráðs við EFTA-ríkin með bréfi um þetta efni sem sent var stjórnvöldum á Íslandi, í Liechtenstein og í Noregi og dagsett var 15. febrúar 2006.

⁽¹⁾ Nefnist hér „eftirlitsstofnunin“.

⁽²⁾ Nefnist hér „EES-samningurinn“.

⁽³⁾ Nefnist hér „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“.

⁽⁴⁾ Nefnst hér „Leiðbeiningar um ríkisaðstoð“.

⁽⁵⁾ Reglurnar birtust upprunalega í Stjtið. EB L 231, 3.9.1994, bls. 1, og í EES-viðbæti við þau nr. 32 sama dag. Dagrétt gerð Leiðbeininga um ríkisaðstoð er birt á vefsetri eftirlitsstofnunarinnar: www.eftasurv.int.

⁽⁶⁾ Í kaflanum voru útfærðar að hluta til kynning framkvæmdastjórnarinnar um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum (Stjtið. EB C 273, 9.9.1997, bls. 3) og orðsending framkvæmdastjórnarinnar um vexti sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu á ólögmati ríkisaðstoð (Stjtið. ESB C 110, 8.5.2003, bls. 21).

⁽⁷⁾ Ákvörðun stjórnar eftirlitsstofnunarinnar nr. 195/04/COL frá 14. júlí 2004 um framkvæmdarákvæði sem um getur í 27. gr. í II. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (Stjtið. ESB L 139, 25.5.2006, bls. 37, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 26, 25.5.2006, bls. 1). Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun nr. 319/05/COL frá 14. desember 2005 (Stjtið. ESB L 113, 27.4.2006, bls. 24, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 21, 27.4.2006, bls. 46). Ákvörðun nr. 195/04/COL samsvarar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 frá 21. apríl 2004 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 um ítarlegar reglur um beitingu [þáverandi] 93. gr. EB-sáttmálans [nú 88. gr.] (Stjtið. ESB L 140, 30.4.2004, bls. 1).

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

1.1. Leiðbeiningum eftirlitsstofnunarinnar um ríkisaðstoð skal breytt með því að fella inn í þær nýjan kafla sem er tölusettur 34 og fjallar um aðferð við útreikning viðmiðunar- og afreiknivaxta sem nota ber í öðrum tilvikum en við endurheimtu. Hinn nýi 34. kafli fylgir ákvörðuninni og er óaðskiljanlegur hluti hennar.

1.2. Ákvæði hins nýja 34. kafla gilda frá þeim degi sem þau hljóta samþykki eftirlitsstofnunarinnar.

2. gr.

EFTA-rikkjunum skal til upplýsingar sent bréf með eintaki af ákvörðun þessari ásamt meðfylgjandi nýjum 34. kafla í leiðbeiningum eftirlitsstofnunarinnar um ríkisaðstoð.

3. gr.

Í samræmi við d-lið bókunar 27 við EES-samninginn skal framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna sent til upplýsingar eintak af ákvörðun þessari.

4. gr.

Ákvörðunin skal birt í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau.

Gjört í Brussel 22. mars 2006.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Björn T. Grydeland

Forseti

Kurt Jaeger

Stjórnarmaður

34. KAFLI UM ÚTREIKNING VIÐMIÐUNAR- OG AFREIKNIVAXTA ⁽¹⁾

34.1 Inngangur

- 1) Eftirlitsstofnun EFTA lýsir í þessum kafla mismunandi reikniaðferð og lagagrundvelli sem á við vegna vaxta sem innheimtir eru í tengslum við endurheimtu á ólögmætri aðstoð og vegna viðmiðunar- og afreiknivaxta sem nota ber í öðrum tilvikum en við endurheimtu, til að mynda þegar styrkigildi fjárfestingaraðstoðar er reiknað ⁽²⁾.

34.2 Vextir sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu

- 2) Lagagrundvöllur og reikniaðferð, sem á við vegna vaxta sem nota ber þegar EFTA-ríki þarf að endurheimta ólögmæta aðstoð, er að finna í 9. gr. ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 195/04/COL ⁽³⁾.
- 3) Eins og tekið er fram í 13. gr. ákvörðunar nr. 195/04/COL gilda þó áfram ⁽⁴⁾, að því er varðar framkvæmd EFTA-ríkja á fyrirmælum um endurheimtu sem tilkynnt voru fyrir 15. júlí 2004 (gildistökudag ákvörðunar nr. 195/04/COL), ákvæði áðurgildandi 34. kafla í leiðbeiningum Eftirlitsstofnunar EFTA um ríkisaðstoð um vexti sem innheimta ber við endurheimtu ólögmætrar aðstoðar.
- 4) Samkvæmt 10. gr. ákvörðunar nr. 195/04/COL ⁽⁵⁾ skal birta gildandi vexti vegna endurheimtu ríkisaðstoðar, ásamt áðurgildandi vöxtum eftir því sem við á, í EES-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og EES-viðbæti við þau, en auk þess í upplýsingaskyni á lýðnetinu: www.eftasurv.int

34.3 Viðmiðunar- og afreiknivextir sem nota ber í öðrum tilvikum en við endurheimtu

- 5) Í eftirliti sínu með ríkisaðstoð samkvæmt ákvæðum EES-samningsins styðst Eftirlitsstofnun EFTA við ýmsar breytur, meðal annars viðmiðunar- og afreiknivexti.
- 6) Þessir vextir eru notaðir til að meta styrkigildi aðstoðar sem greidd er út í áföngum og til að reikna aðstoðarþátt niðurgreiðsluferfa fyrir lánsvexti. Þeir eru einnig notaðir við framkvæmd svonefndrar „minniháttarreglu“ ⁽⁶⁾.
- 7) Viðmiðunar- og afreiknivextir eiga að endurspeglar meðalvexti sem innheimtir eru í EFTA-ríkjunum, sem eiga aðild að EES-samningnum, af lánnum til meðallangs og langs tíma (fimm til tíu ára) með venjulegum veðtryggingum.

⁽¹⁾ Í þessum kafla er tekin upp tilkynning framkvæmdastjórnarinnar um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum (Stjtið. EB C 273, 9.9.1997, bls. 3) með áorðnum breytingum samkvæmt tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um tæknilegar endurbætur á aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum (Stjtið. EB C 241, 26.8.1999, bls. 9) og tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um tæknilega breytingu á viðmiðunar- og afreiknivöxtum fyrir Grikkland (Stjtið. EB C 66, 1.3.2001, bls. 7), en tvær síðarnefndu tilkynningar varða ekki Evrópska efnahagssvæðið.

⁽²⁾ Áðurgildandi 34. kafla um viðmiðunar- og afreiknivexti og vexti sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu á ólögmætri ríkisaðstoð var felldur brott með ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 195/04/COL frá 14. júlí 2004 um framkvæmdarákvæði sem um getur í 27. gr. í II. hluta bókunar 3 við samning milli EFTA-ríkjana um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (Stjtið. ESB L 139, 25.5.2006, bls. 37, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 26, 25.5.2006, bls. 1). Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun nr. 319/05/COL frá 14. desember 2005 (Stjtið. ESB L 113, 27.4.2006, bls. 24, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 21, 27.4.2006, bls. 46). Ákvörðun nr. 195/04/COL samsvarar að stórum hluta reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 frá 21. apríl 2004 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 um ítarlegar reglur um beitingu [þáverandi] 93. gr. EB-sáttmálans [nú 88. gr.] (Stjtið. ESB L 140, 30.4.2004, bls. 1). Í áðurgildandi 34. kafla var í 1. hluta tekin upp (að hluta) tilkynning framkvæmdastjórnarinnar um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum (sjá 1. nmgr.) og í 2. hluta orðsending framkvæmdastjórnarinnar um vexti sem innheimta ber í tengslum við endurheimtu á ólögmætri ríkisaðstoð (Stjtið. ESB C 110, 8.5.2003, bls. 21). Í ákvörðun nr. 195/04/COL er meðal annars að finna ákvæði um vexti sem innheimta ber við endurheimtu á ólögmætri aðstoð. Í honum er hins vegar ekki fjallað um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum sem notaðir eru í öðrum tilgangi en við endurheimtu. Um viðmiðunar- og afreiknivexti, sem notaðir eru í öðrum tilgangi en við endurheimtu á ólögmætri ríkisaðstoð, gilda enn í Evrópubandalaginu ákvæði tilkynningar framkvæmdastjórnarinnar um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum (sjá 1. nmgr.). Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 30. apríl 2004 um að tiltekin skjöl um stefnu á sviði ríkisaðstoðar séu orðin úrelt (Stjtið. ESB C 115, 30.5.2004, bls. 1) er ekki minnst á tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um aðferð við útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum.

⁽³⁾ Sjá 2. nmgr.

⁽⁴⁾ Í krafti 9. nmgr. ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA nr. 195/04/COL (sjá 2. nmgr.).

⁽⁵⁾ Sjá 2. nmgr.

⁽⁶⁾ Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 69/2001 frá 12. janúar 2001 um beitingu 87. og 88. gr. EB-sáttmálans gagnvart lágmarksaðstoð [sic] (Stjtið. EB L 10, 13.1.2001, bls. 30), sem var felld inn í lið 1e í XV. viðauka við EES-samninginn með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 88/2002 (Stjtið. EB L 266, 3.10.2002, bls. 56, og EES-viðbætur nr. 49, 3.10.2002, bls. 42).

- 8) Frá 15. júlí 2004 hafa viðmiðunar- og afreiknivextir verið ákveðnir sem hér segir: ⁽⁷⁾:
- Leiðbeinandi vextir eru skilgreindir sem vextir gjaldeyrisskiptasamninga til fimm ára á millibankamarkaði, í viðkomandi gjaldmiðli, að viðbættu 75 punkta álagi.
 - Viðmiðunar- og afreiknivextir teljast jafngilda meðaltali leiðbeinandi vaxta samkvæmt skráningu í september-, október- og nóvembermánuðum undanfarandi árs.
 - Viðmiðunar- og afreiknivextir eru leiðréttir aftur á sama ári ef þeir vikja meira en 15 % frá meðaltali leiðbeinandi vaxta samkvæmt skráningu í þeim þremur síðustu mánuðum sem gögn liggja fyrir um.
- 9) Jafnframt ber að hafa eftirtalin atriði í huga:
- Viðmiðunar- og afreiknivextir, sem ákveðnir eru á þennan hátt, eru lágmarksvextir sem heimilt er að hækka þegar um sérstaka áhættu er að ræða (til að mynda þegar viðkomandi fyrirtæki stendur höllum fæti eða þegar ekki eru lagðar fram veðtryggingar af því tagi sem bankar krefjast venjulega). Í slíkum tilvikum getur álagið orðið 400 punktar eða meira ef enginn einkarekinn banki hefur fallist á að veita umrætt lán.
 - Gerist þess þörf við rannsókn mála áskilur Eftirlitsstofnun EFTA sér rétt til að nota grunnvexti sem miðast við styttra vaxtatímabil (t.d. Libor-vexti til eins árs) eða lengra (t.d. vexti af skuldabréfum til tíu ára) en vextir gjaldeyrisskiptasamninga til fimm ára á millibankamarkaði.
 - Þegar upplýsingar skortir um vexti gjaldeyrisskiptasamninga til fimm ára á millibankamarkaði verða notaðir grunnvextir sem miðast við ávöxtunarkröfu á ríkisskuldabréfum til fimm (eða tíu) ára, að viðbættu 25 punkta álagi.
 - Ef engum áreiðanlegum eða jafngildum gögnum er til að dreifa, og við óvenjulegar aðstæður, getur eftirlitsstofnunin farið þá leið, í nánú samráði við hlutaðeigandi EFTA-ríki, að ákveða viðmiðunar- eða afreiknivexti fyrir eitt eða fleiri EFTA-ríki samkvæmt annarri aðferð og þá á grundvelli fyrirliggjandi upplýsinga.
- 10) Eftirlitsstofnun EFTA mun birta viðmiðunar- og afreiknivexti á vefsetri sínu á eftirfarandi slóð: www.eftasurv.int.

34.4 Gildistaka

- 11) Ákvæði 34. kafla gilda frá þeim degi sem þau hljóta samþykki eftirlitsstofnunarinnar.

⁽⁷⁾ Þar eð ákvæði þessi kafla gilda aðeins frá 15. júlí 2004 haldast í gildi ákvæði undirkafla 34.1 í áðurgildandi kafla að því er varðar útreikning á viðmiðunar- og afreiknivöxtum fyrir þann tíma.

Fimmtugasta og sjötta breyting á Leiðbeiningum um ríkisaðstoð
Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um tillögu að viðeigandi ráðstöfunum

2006/EES/57/05

Dagsetning ákvörðunar: 6. apríl 2006

EFTA-ríki: Ísland, Noregur, Liechtenstein

Málsnúmer: 55834

Fyrirsögn: Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA um fimmtugustu og sjöttu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar – Nýr kafli: 25B Landsbundin byggðaaðstoð – 2007–2013. Tillaga að viðeigandi ráðstöfunum.

Lagaheimild: Ákvörðun stjórnar eftirlitsstofnunarinnar nr. 85/06/COL

Efni ákvörðunar: Samkvæmt tillögu eftirlitsstofnunarinnar, sem EFTA-ríkin hafa samþykkt, eru viðeigandi ráðstafanir sem hér segir:

- i) Gildistími allra nógildandi héraðsbundinna aðstoðaráætlana verði takmarkaður við aðstoð sem veitt er 31. desember 2006 eða fyrr.
- ii) Ef heimilt er samkvæmt áætlunum um aðstoð vegna umhverfisverndar að veita héraðsbundna fjárfestingaraðstoð vegna fjárfestinga í umhverfisverndarskyni í samræmi við 31. mgr. 15. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð skal breyta þeim áætlunum til þess að tryggt sé að aðstoð verði ekki veitt eftir 31. desember 2006 nema í samræmi við kort yfir styrkhæf svæði sem er í gildi daginn sem aðstoðin er veitt.
- iii) Breyta skal eftir því sem nauðsyn krefur öðrum nógildandi aðstoðaráætlunum til þess að tryggt sé að héraðsbundnir styrkaukar, á borð við þá sem heimilt er að veita í tengslum við fræðsluaðstoð, aðstoð til rannsókna og þróunarstarfs og aðstoð í umhverfisverndarskyni, verði ekki veittir eftir 31. desember 2006 nema á svæðum sem heimilt er að styrkja samkvæmt c-lið 3. mgr. 61. gr. EES-samningsins í samræmi við kort yfir styrkhæf svæði sem hlotið hefur samþykki eftirlitsstofnunarinnar og er í gildi daginn sem aðstoðin er veitt.

**ÁKVÖRÐUN EFTIRLITSSTOFNUNAR EFTA
nr. 95/06/COL**

2006/EES/57/06

frá 19. apríl 2006

um fimmtugustu og áttundu breytingu á málsmeðferðar- og efnisreglum á sviði ríkisaðstoðar

EFTIRLITSSTOFNUN EFTA HEFUR TEKID NEÐANGREINDA ÁKVÖRÐUN

með hliðsjón af samningnum um Evrópska efnahagssvæðið ⁽¹⁾, einkum 61., 62. og 63. gr. og bókun 26,

með hliðsjón af samningi milli EFTA-rikkanna um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls ⁽²⁾, einkum 24. gr. og b-lið 2. mgr. 5. gr. ásamt 1. gr. í I. hluta bókunar 3,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Samkvæmt 24. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstóls ber Eftirlitsstofnun EFTA að koma ákvæðum EES-samningsins um ríkisaðstoð til framkvæmda.

Samkvæmt b-lið 2. mgr. 5. gr. samningsins um eftirlitsstofnun og dómstól ber Eftirlitsstofnun EFTA að gefa út auglýsingar eða leiðbeiningar um mál sem EES-samningurinn fjallar um ef sá samningur eða samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól kveða skýrt á um slíkt eða Eftirlitsstofnun EFTA álitur það nauðsynlegt.

Minnt er á málsmeðferðar- og efnisreglur á sviði ríkisaðstoðar ⁽³⁾ sem Eftirlitsstofnun EFTA samþykkti 19. janúar 1994 ⁽⁴⁾.

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur gert breytingar á orðsendingu sinni um útflutningslána-tryggingar til skamms tíma ⁽⁵⁾.

Breytingarnar á orðsendingunni varða einnig Evrópska efnahagssvæðið.

Tryggja ber að EES-reglum um ríkisaðstoð sé beitt á sama hátt hvarvetna á Evrópska efnahagssvæðinu.

Samkvæmt ákvæðum II. liðar undir fyrirsögninni „ALMENNT“ í lok XV. viðauka við EES-samninginn ber Eftirlitsstofnun EFTA, að höfðu samráði við framkvæmdastjórn EB, að samþykkja gerðir sem samsvara þeim sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt.

Eftirlitsstofnunin hefur haft samráð við framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna.

Minnt er á að Eftirlitsstofnun EFTA leitaði samráðs við EFTA-ríkin með bréfi um þetta efni sem dagsett var 7. febrúar 2006.

ÁKVÖRÐUNIN ER SVOHLJÓÐANDI:

1. gr.

Ákvæði kafla 17A í Leiðbeiningum um ríkisaðstoð, „Útflutningslána-tryggingar til skamms tíma“, breytist sem hér segir:

⁽¹⁾ Nefnist hér „EES-samningurinn“.

⁽²⁾ Nefnist hér „samningurinn um eftirlitsstofnun og dómstól“.

⁽³⁾ Nefnist hér „Leiðbeiningar um ríkisaðstoð“.

⁽⁴⁾ Reglurnar birtust upprunalega í Stjóð. EB L 231, 3.9.1994, og í EES-viðbæti við þau nr. 32 sama dag og þeim var síðast breytt með ákvörðun stjórnar eftirlitsstofnunarinnar nr. 94/06/COL frá 19. apríl 2006 (bíður birtingar).

⁽⁵⁾ Stjóð. ESB L 325, 22.12.2005, bls. 22.

- 1a) Í stað fyrstu neðanmálsgreinar kaflans komi eftirfarandi:

„Þessi kafli samsvarar orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar til aðildarríkjanna samkvæmt 1. mgr. 93. gr. EB-sáttmálans varðandi beitingu 92. og 93. gr. EB-sáttmálans í tengslum við útflutningsláanýrtingar til skamms tíma (Stjtið. EB C 281, 17.9.1997, bls. 4), með áorðnum breytingum framkvæmdastjórnarinnar frá árinu 2001 (Stjtið. EB C 217, 2.8.2001, bls. 2), sbr. síðustu breytingar frá árinu 2005 (Stjtið. ESB C 325, 22.12.2005, bls. 22).“

- 1b) Skotið skal inn nýrri málsgrein, 8. mgr. undirkafla 17A.2, svohljóðandi:

„Þrátt fyrir skilgreininguna á „markaðshæfri“ áhættu í fyrsta málslið undanfarandi málsgreinar telst viðskiptaáhættu og stjórnmálaleg áhættu opinberra og óopinberra lánþega með staðfestu í löndum, sem skráð eru í viðaukanum, ómarkaðshæf tímabundið ef, og að því marki sem, engan markað einkarekinna trygginga er að finna í EFTA-ríki, enda sé um að ræða áhættu litilla og meðalstórra fyrirtækja sem falla undir viðeigandi EES-skilgreiningu ⁽⁸⁾ og hafa heildarútflutningsveltu sem er eigi hærrí en 2 milljónir evra ⁽⁹⁾. Opinber og ríkisstyrkt váttryggingafélög útflutningslána skulu við þær aðstæður laga svo sem kostur er iðgjöld, sem þau innheimta vegna slíkrar „ómarkaðshæfrar“ áhættu, að iðgjöldum sem váttryggingafélög útflutningslána innheimta annars staðar vegna áhættunnar sem um ræðir, nánar tiltekið þannig að þau endurspegli hinn þrönga hóp erlendra kaupenda, gerð fyrirtækjanna sem njóta trygginga, og kostnaðinn sem þessu tengist. Þegar EFTA-ríki hafa í hyggju að senda eftirlitsstofnuninni tilkynningu um beitingu þessa ákvæðis gildir sama málsmeðferð og sömu skilyrði og mælt er fyrir um í 8.–13. mgr. undirkafla 17A.4 hér á eftir í tengslum við beitingu undanþáguákvæðisins. Eftirlitsstofnunin áskilur sér rétt til að fella þetta ákvæði úr gildi eða endurskoða skilyrði fyrir beitingu þess í samráði við EFTA-ríkin ef í ljós kemur að breytingar hafa orðið á tryggingargetu einkarekinna váttryggingafélaga á þessu sviði á gildistíma þessa kafla.“

⁽⁸⁾ Um skilgreiningu á litlum og meðalstórum fyrirtækjum sjá 10. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð (bíður birtingar). Ákvæði 10. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð samsvara tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2003/361/EB frá 6. maí 2003, Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36.

⁽⁹⁾ Útflutningsvelta í þessu samhengi verður reiknuð í samræmi við ákvæði undirkafla 10.2.4 í 10. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð. Ákvæði 32. gr. 10. kafla Leiðbeininga um ríkisaðstoð gilda að breyttu breytanda um árlega útflutningsveltu viðkomandi fyrirtækis.

- 1c) Núverandi 8.–9. mgr. undirkafla 17A.2 skulu endurtölusettar sem 9.–10. mgr.

- 1d) Í stað hinnar eldri 10. mgr. undirkafla 17A.2 komi ný málsgrein, 11. mgr. undirkafla 17A.2, svohljóðandi:

„Tryggingargeta einkarekinna endurtryggingafélaga er breytileg. Þetta hefur í för með sér að skilgreiningin á markaðshæfri áhættu er ekki greytt í stein og getur breyst með tímanum. Hún kann því að verða endurskoðuð, einkum þegar gildistími þessarar orðsendingar rennur út. Eftirlitsstofnunin mun leita samráðs um slíka endurskoðun við þá fulltrúa EFTA-ríkjanna sem búa yfir gagnlegri reynslu á þessu sviði og aðra hagsmunaaðila. Eftir því sem nauðsyn gerist verða breytingar á skilgreiningunni gerðar með hliðsjón af gildissviði EES-réttar á sviði útflutningsláanýrtinga til þess að forðast árekstra og réttaróvissu.“

- 1e) Í stað efnis 14. mgr. undirkafla 17A.4 komi eftirfarandi:

„Þessar leiðbeiningar gilda til 31. desember 2010.“

2. gr.

EFTA-ríkjunum skal til upplýsingar sent bréf með eintaki af ákvörðun þessari.

3. gr.

Í samræmi við d-lið bókunar 27 við EES-samninginn skal framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna sent til upplýsingar eintak af ákvörðun þessari.

4. gr.

Ákvörðunin skal birt í EES-deild Stjórnartíðinda Evrópusambandsins og EES-viðbæti við þau.

5. gr.

Breytingar þessar öðlast gildi daginn sem þessi ákvörðun er samþykkt.

Gjört í Brussel 19. apríl 2006.

Fyrir hönd Eftirlitsstofnunar EFTA

Björn T. Grydeland

Forseti

Kurt Jaeger

Stjórnarmaður

Upplýsingar um tilhögun rafrænna sendinga á tilkynningum um ríkisaðstoð**2006/EES/57/07**

6. mgr. 3. gr. ákvörðunar Eftirlitsstofnunar EFTA frá 14. júlí 2004 um framkvæmdarákvæði sem um getur í 27. gr. í II. hluta bókunar 3 við samninginn milli EFTA-ríkjana um stofnun eftirlitsstofnunar og dómstóls (nefnist hér „ákvörðun 195/04/COL“) ⁽¹⁾

1. Í þessari auglýsingu er fjallað ítarlega um tilhögun rafrænna tilkynninga sem skylt er að nota frá 1. janúar 2006. Hún er birt í samræmi við 6. mgr. 3. gr. ákvörðunar 195/04/COL. Samkvæmt 6. mgr. 3. gr. ber Eftirlitsstofnun EFTA að birta ítarlegar upplýsingar um tilhögun rafrænna tilkynninga. Leitað hefur verið álits ráðgjafarnefndar um ríkisaðstoð.
2. Tilkynningareyðublöð og viðbótarupplýsingaeyðublöð, sem mynda viðauka við ákvörðun 195/04/COL, hafa verið birt sem Word-skjöl á eftirfarandi vefslóð:
<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/saenotification>
3. Eftirlitsstofnunin hefur opnað vefsetur fyrir rafrænar tilkynningar um ríkisaðstoð og bréfaskipti í tengslum við þær á eftirfarandi slóð:
<https://eea.eftasurv.int/portal>
4. EFTA-ríkin hafa verið beðin að tilnefna einn tengilið vegna rafrænna tilkynninga um ríkisaðstoð og bréfaskipta í tengslum við þær.
5. Á vefsetrinu er tvenns konar notendaaðgangur. Með notandanafni og lykilorði fæst aðeins lesaðgangur. Til þess að gera tengiliðum kleift að senda skjöl gegnum kerfið leggur Eftirlitsstofnun EFTA þeim til auðkennislykil og fyrirmæli um innskráningu sem nýtast bæði til að sannvotta sendandann og tryggja öruggan flutning skjalsins.
6. EFTA-ríkið mun geta sannreynt samstundis að skjöl, sem send eru Eftirlitsstofnun EFTA, hafi borist. Á vefsetrinu getur EFTA-ríkið skoðað og unnið með skjöl sem það fær send frá Eftirlitsstofnun EFTA.
7. Öll síðari bréfaskipti milli EFTA-ríkisins og Eftirlitsstofnunar EFTA fara einnig fram í gegnum vefsetrið. Ef tilkynningar eru afturkallaðar skal gera það á vefsetrinu. Ákvarðanir Eftirlitsstofnunar EFTA um tilkynningar skulu einnig sendar viðkomandi EFTA-ríki í gegnum vefsetrið.

⁽¹⁾ Með áorðnum breytingum samkvæmt ákvörðun 319/05/COL (Stjtið. ESB L 113, 27.4.2006, bls. 24, og EES-viðbætur við Stjtið. ESB nr. 21, 27.4.2006, bls. 46). Ákvæði 6. mgr. 3. gr. ákvörðunar nr. 195/04/COL samsvara ákvæðum 6. mgr. 3. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 794/2004 frá 21. apríl 2004 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 659/1999 um ítarlegar reglur um beitingu 93. gr. EB-sáttmálans.

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4168 – Österreichische Post/trans-o-flex)

2006/EES/57/08

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 14. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem austurríska fyrirtækið Österreichische Post AG öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir þýska fyrirtækinu trans-o-flex GmbH.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Österreichische Post: almenn póstþjónusta, bréfa- og böggladreifing og fraktsendingar, einkum í Austurríki
 - trans-o-flex: bréfa- og böggladreifing, fraktsendingar og birgða- og flutningaþjónusta í verk-töku, einkum í Þýskalandi
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 287, 24. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4168 – Österreichische Post/trans-o-flex, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4356 – Deutsche Bank/Berliner Bank)

2006/EES/57/09

1. Framkvæmdastjórninni barst 10. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem þýska fyrirtækið Deutsche Bank AG öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir þýska fyrirtækinu Berliner Bank.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Deutsche Bank: bankaþjónusta um allan heim
 - Berliner Bank: viðskiptabanki sem sinnir einkum einstaklingum og fyrirtækjum á Berlínar-svæðinu
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 280, 18. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4356 – Deutsche Bank/Berliner Bank, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4397 – CVC/Ferd/SIG)

2006/EES/57/10

1. Framkvæmdastjórninni barst 10. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem lúxemborgska fyrirtækið CVC Capital Partners Groupe Sàrl („CVC“) og norska fyrirtækið Ferd AS öðlast í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrirnefndrar reglugerðar yfir svissneska fyrirtækinu SIG Holding Ltd („SIG“) með yfirtökubóði sem var tilkynnt 6. nóvember 2006, og yfir pappambúðaframleiðslu og hluta af plastumbúðaframleiðslu norska fyrirtækisins Elopak AS („Elopak Target“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - CVC: umsýsla fjárfestingasjóða
 - Ferd: eignarhald í ýmsum fyrirtækjum, m.a. Elopak AS
 - SIG: umbúðir úr pappa og plasti
 - Elopak Target: umbúðir úr pappa og plasti
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 280, 18. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4397 – CVC/ Ferd/SIG, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4418 – Nycomed Group/Altana Pharma)

2006/EES/57/11

1. Framkvæmdastjórninni barst 8. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem danska fyrirtækið Nycomed („Nycomed“), sem er undir yfirráðum Nordic Capital Fund V („Nordic Capital“) á Jersey og svissneska fyrirtækisins Crédit Suisse („CSG“) í sameiningu, öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir þýska fyrirtækinu Altana Pharma AG („Altana“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Nycomed: framleiðsla og sala á sjúkrahúsvörum og lyfjum
 - Altana: lyfjarannsóknir, lyfjaþróun og framleiðsla og sala lyfja
 - Nordic Capital: sjóður sem fjárfestir í óskráðum félögum
 - CSG: fjármálasamsteypa með starfsemi um allan heim
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 283, 21. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4418 – Nycomed Group/Altana Pharma, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4423 – Merck/Serono)

2006/EES/57/12

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 13. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem þýska fyrirtækið Merck KgaA öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir svissneska fyrirtækinu Serono SA.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Merck: lyfja- og efnaframleiðandi sem byggir starfsemi sína á rannsóknum
 - Serono: lyfjaframleiðandi sem byggir starfsemi sína á rannsóknum
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 283, 21. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4423 – Merck/Serono, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

**Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4430 – Doosan/Mitsui Babcock)**

2006/EES/57/13

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 7. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem suður-kóreska fyrirtækið Doosan Corporation („Doosan“) öðlast með hlutafjárkaupum að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir breska fyrirtækinu Mitsui Babcock.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Doosan: dýrafóður, tímaritaútgáfa, matvæli og áfengi, framleiðsla dísilhreyfla, verksmiðjur og iðnvélar, mannvirkjagerð
 - Mitsui Babcock: eftirþjónusta við orkufyrirtæki og önnur iðnfyrirtæki, búnaður og tæki til orkuframleiðslu
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 280, 18. nóvember 2006). Þær má senda með símbreffi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4430 – Doosan/Mitsui Babcock, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4464 – Goldman Sachs/Cerberus/Harpen)

2006/EES/57/14

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 10. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem bandarísku fyrirtækin Goldman Sachs Group Inc. („Goldman Sachs“) og Cerberus Group („Cerberus“) öðlast í sameiningu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir fyrirtækjunum Harpen Immobilien GmbH & Co. KG og Harpen Immobilien Verwaltungsgesellschaft mbH (einu nafni „Harpen“) í Þýskalandi með kaupum á hlutafé í nýstofnuðu sameiginlegu fyrirtæki.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Goldman Sachs: fjárfestingabankastarfsemi
 - Cerberus: sjóður sem fjárfestir í óskráðum félögum
 - Harpen: útleiga og uppbygging fasteigna
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 287, 24. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4464 – Goldman Sachs/Cerberus/Harpen, á eftirfarandi póstfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4468 – Candover Partners/Hilding Anders)

2006/EES/57/15

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 10. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem breska fyrirtækið Candover Partners Limited („Candover“) öðlast með hlutafjárkaupum fyrirtækis, sem er sett á fót í þessu skyni, að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir sænska fyrirtækinu Hilding Anders Holding AB („Hilding Anders“).
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - Candover: hlutafjárframlög í uppkaupum á fyrirtækjum í Evrópu
 - Hilding Anders: þróun, framleiðsla og sala á rúmum, rúmdýnum og skyldum vörum
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinnar samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 285, 22. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4468 – Candover Partners/Hilding Anders, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Tilkynning um fyrirhugaða samfylkingu fyrirtækja
(Mál COMP/M.4485 – MEIF II/Techem)

2006/EES/57/16

Mál sem kann að verða tekið fyrir samkvæmt einfaldaðri málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórninni barst 15. nóvember 2006 tilkynning samkvæmt 4. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ um fyrirhugaða samfylkingu þar sem þýska fyrirtækið MEIF II Energie Beteiligung GmbH & Co. KG („MEIF II KG“), sem tilheyrir hinu ástralska Macquarie Bank Limited („Macquarie“) og er undir yfirráðum þess og stýrt af því í gegnum önur fyrirtæki, öðlast að fullu yfirráð í skilningi b-liðar 1. mgr. 3. gr. fyrrnefndrar reglugerðar yfir þýska fyrirtækinu Techem AG, sem er skráð á markaði í Þýskalandi, með yfirtökubóði sem var tilkynnt 11. nóvember 2006 samkvæmt þýskum lögum um yfirtöku fyrirtækja, með það fyrir augum að kaupa upp allt hlutfé í Techem.
2. Starfsemi hlutaðeigandi fyrirtækja er sem hér segir:
 - MEIF II KG: þýskt hlutafélag sem stundar kaup, eignarhald, umsýslu og sölu eignarhluta í öðrum fyrirtækjum eða eignum þeirra, auk allra tengdra athafna og löggæringa
 - Macquarie: fyrirtæki með fjölbreytta starfsemi um allan heim á sviði fjármála- og fjárfestinga bankaþjónustu
 - Techem: starfsemi á sviði mælinga og aflestrar á orku- og vatnsmælum og á orkumarkaði
3. Að lokinni frumathugun telur framkvæmdastjórnin að samfylkingin, sem tilkynnt hefur verið, geti fallið undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 139/2004. Fyrirvari er þó um endanlega ákvörðun. Hafa ber í huga að þetta mál kann að verða tekið fyrir samkvæmt málsmeðferðinni sem kveðið er á um í tilkynningu framkvæmdastjórnarinnar um einfaldaða málsmeðferð við meðhöndlun tiltekinna samfylkinga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Hagsmunaaðilar eru hvattir til að senda framkvæmdastjórninni athugasemdir sem þeir kunna að hafa fram að færa um hina fyrirhuguðu samfylkingu.

Athugasemdir verða að berast framkvæmdastjórninni innan tíu daga frá því að tilkynning þessi birtist í Stjtið. ESB (C 286, 23. nóvember 2006). Þær má senda með símbréfi (faxnr. +32 (0) 22 96 43 01 og 22 96 72 44) eða í pósti, með tilvísuninni COMP/M.4485 – MEIF II/Techem, á eftirfarandi pósthfang:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2004, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 56, 5.3.2005, bls. 32.

Áætlun um menningarmál (2007–2013)**2006/EES/57/17****Stuðningur við aðgerðir á sviði menningarmála****Aðgerðarsvið 1.1 Samstarfsverkefni til nokkurra ára****Aðgerðarsvið 1.2.1 Samstarfsaðgerðir ⁽¹⁾****Skilyrt auglýsing eftir tillögum****EACEA nr. 9/2006****Fyrirvari**

Tillögur framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um framkvæmd áætlunar um menningarmál (2007–2013) hafa ekki enn hlotið formlegt samþykki löggjafa Evrópusambandsins. Framkvæmdastjórnin hefur engu að síður ákveðið að birta auglýsingu eftir tillögum nú til þess að framkvæmd áætlunarinnar teyfist ekki eftir að lagagrundvöllur hennar hefur hlotið samþykki löggjafa Evrópusambandsins, en þess mun ekki langt að bíða, og til þess að hugsanlegir styrkþegar geti hafið undirbúning tillagna sem fyrst.

Þessi auglýsing eftir tillögum er ekki lagalega bindandi fyrir framkvæmdastjórnina. Svo kann að fara að hún verði felld niður og í staðinn birtar auglýsingar eftir tillögum með öðrum skilmálum og viðeigandi skilafresti ef löggjafi Evrópusambandsins gerir verulegar breytingar á lagagrundvöllinum.

Jafnframt er framkvæmd auglýsinga eftir tillögum vegna styrkveitinga árið 2007 háð því að uppfyllt verði eftirtalin skilyrði sem framkvæmdastjórnin hafa ekkert vald yfir:

- Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins afgreiði án verulegra breytinga endanlega gerð lagagrundvallarins sem áætlunin byggist á.
- Árleg starfsáætlun áætlunar um menningarmál (2007–2013) verði samþykkt, ásamt almennum leiðbeiningum um framkvæmd hennar og viðmiðum og aðferðum sem beitt er við val umsókna, eftir umfjöllun í umsýðarnefnd áætlunarinnar.
- Fjárlög Evrópusambandsins fyrir árið 2007 hljóti samþykki fjárveitingavaldsins.

Auglýst er eftir tillögum á grundvelli ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins um að stofna til sameiginlegrar áætlunar til nokkurra ára um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði menningarmála árin 2007 til 2013 (er nefnist hér á eftir „áætlunin“).

Auglýst er eftir tillögum með það fyrir augum að úthluta í kjölfar umsóknarferils styrkjum á vegum bandalagsins til tvenns konar aðgerða á sviði hvers kyns lista- og menningarstarfs:

- Aðgerðarsvið 1.1 Samstarfsverkefni til nokkurra ára
- Aðgerðarsvið 1.2.1 Samstarfsaðgerðir

Áætlunin er að efla menningarsamstarf í Evrópuríkjunum með styrkveitingum vegna hér um bil 136 umsókna (um 16 samstarfsverkefna til nokkurra ára og um 120 samstarfsaðgerða).

Í almennum atriðum verður sérstaklega hugað að aðgerðum sem stuðla að skoðanaskiptum milli menningarsvæða með það fyrir augum að koma starfseminni, allri eða að hluta, af stað á árinu 2008, *Evrópuári skoðanaskipta milli menningarsvæða* ⁽²⁾.

Styrkjum verður úthlutað af fjárlagalið 15.04.44 í fjárlögum Evrópusambandsins. Heildarfjárveiting vegna þessarar auglýsingar eftir tillögum er hér um bil 15,5 milljónir evra fyrir aðgerðarsvið 1.1 (samstarfsverkefni til nokkurra ára) og 12 milljónir evra fyrir aðgerðarsvið 1.2.1 (samstarfsaðgerðir).

Styrkir bandalagsins vegna samstarfsverkefna til nokkurra ára (aðgerðarsvið 1.1) mega ekki verða hærri en sem nemur 50 % af heildarútgjöldum við aðgerðina sem er styrkt og fara stíglækkandi. Þeir mega ekki verða hærri en sem nemur 500 000 evrum á ári.

⁽¹⁾ Aðgerðir í tengslum við bókmenntaþýðingar (aðgerðarsvið 1.2.2) eru teknar fyrir í sérstakri auglýsingu eftir tillögum.

⁽²⁾ Með fyrirvara um samþykkt viðeigandi ákvörðunar í meginstofnunum Evrópusambandsins.

Styrkir bandalagsins vegna samstarfsaðgerða (aðgerðarsvið 1.2.1) mega ekki verða hærri en sem nemur 50% af útgjöldum við aðgerðina sem er styrkt og verða að nema 50 000 til 200 000 evra.

Til ítarlegrar skoðunar verða aðeins teknir þeir umsækjendur sem fullnægja eftirtöldum viðmiðum:

Umsækjendur skulu vera opinber eða einkarekin stofnun með stöðu lögaðila sem starfar einkum á sviði menningarmála og hefur skráð aðsetur í einu þeirra ríkja sem á aðild að áætluninni, og hefur fjárhagslega og rekstrarlega getu til að koma hinni fyrirhuguðu aðgerð í höfn.

Hlutgeng ríki:

- Aðildarríki Evrópusambandsins ⁽³⁾,
- EES-ríkin þrjú (Ísland, Liechtenstein og Noregur) með fyrirvara um samþykkt viðeigandi ákvörðunar í sameiginlegu EES-nefndinni,
- ríkin sem biðja aðildar (Króatía, Makedónía (fyrirverandi lýðveldi í Júgóslavíu) og Tyrkland) og ríkin á vestanverðum Balkanskaga (Albanía, Bosnía-Hersegóvína, Svartfjallaland og Serbía ásamt Kosovo (ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna 1244)) með fyrirvara um gerð viðeigandi viljayfirlýsingar um hvernig staðið skuli að þátttöku þeirra ⁽⁴⁾.

Umsóknir skulu sendar eigi síðar en 28. febrúar 2007.

Skilmála auglýsingarinnar, ásamt umsóknargögnum og öllum nauðsynlegum eyðublöðum, er að finna á eftirfarandi vefslóðum:

<http://eacea.ec.europa.eu/>

http://ec.europa.eu/culture/eac/index_en.html

Umsóknir skulu fullnægja öllum ákvæðum skilmálanna og ber að skila þeim á til þess gerðum eyðublöðum.

Um heildartexta auglýsingarinnar sjá [Stjtið. ESB C 270, 7.11.2006](#).

⁽³⁾ Hin 25 aðildarríki Evrópusambandsins (Belgía, Tékkland, Danmörk, Þýskaland, Eistland, Grikkland, Spánn, Frakkland, Írland, Ítalía, Kýpur, Lettland, Litháen, Lúxemborg, Ungverjaland, Malta, Holland, Austurríki, Pólland, Portúgal, Slóvenía, Slóvakía, Finnland, Svíþjóð, Bretland). Samþykkt hefur verið að Búlgaría og Rúmenía skuli hljóta aðild og munu þau verða aðildarríki 1. janúar 2007.

⁽⁴⁾ Menningarstofnunum er bent á að hafa samband við stofnunina til að afla sér nánari upplýsinga um framvindu mála að því er varðar þessi ríki.

Áætlun um menningarmál (2007–2013)**2006/EES/57/18****Stuðningur við aðgerðir á sviði menningarmála****Aðgerðarsvið 1.2.2 Bókmenntaþýðingar****Skilyrt auglýsing eftir tillögum****EACEA nr. 10/2006****Fyrirvari**

Tillögur framkvæmdastjórnar Evrópubandalaganna um framkvæmd áætlunar um menningarmál (2007–2013) hafa ekki enn hlotið formlegt samþykki löggjafa Evrópusambandsins. Framkvæmdastjórnin hefur engu að síður ákveðið að birta auglýsingu eftir tillögum nú til þess að framkvæmd áætlunarinnar teyfist ekki eftir að lagagrundvöllur hennar hefur hlotið samþykki löggjafa Evrópusambandsins, en þess mun ekki langt að bíða, og til þess að hugsanlegir styrkþegar geti hafið undirbúning tillagna sem fyrst.

Þessi auglýsing eftir tillögum er ekki lagalega bindandi fyrir framkvæmdastjórnina. Svo kann að fara að hún verði felld niður og í staðinn birtar auglýsingar eftir tillögum með öðrum skilmálum og viðeigandi skilafresti ef löggjafi Evrópusambandsins gerir verulegar breytingar á lagagrundvöllinum.

Jafnframt er framkvæmd auglýsinga eftir tillögum vegna styrkveitinga árið 2007 háð því að uppfyllt verði eftirtalin skilyrði sem framkvæmdastjórnin hafa ekkert vald yfir:

- Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins afgreiði án verulegra breytinga endanlega gerð lagagrundvallarins sem áætlunin byggist á.
- Árleg starfsáætlun áætlunar um menningarmál (2007–2013) verði samþykkt, ásamt almennum leiðbeiningum um framkvæmd hennar og viðmiðum og aðferðum sem beitt er við val umsókna, eftir umfjöllun í umsjórnarnefnd áætlunarinnar.
- Fjárlög Evrópusambandsins fyrir árið 2007 hljóti samþykki fjárveitingavaldsins.

Auglýst er eftir tillögum á grundvelli ákvörðunar Evrópuþingsins og ráðsins um að stofna til sameiginlegrar áætlunar til nokkurra ára um aðgerðir Evrópubandalagsins á sviði menningarmála árin 2007 til 2013 (er nefnist hér á eftir „áætlunin“).

Auglýst er eftir tillögum í því skyni að stuðla að markmiðum áætlunarinnar með því að úthluta styrkjum til bókmenntaþýðingaverkefna ⁽¹⁾ á vegum sjálfstæðra útgefenda eða útgáfuhópa í ríkjum sem eiga aðild að áætluninni.

Bókmenntaþýðingar úr einu Evrópumáli á annað ⁽²⁾ og þýðingar fornra texta sem eru þáttur bókmenntaarfsins (undir þetta falla tungumál á borð við forngrísku og latínu sem ekki eru töluð lengur) geta hlotið styrki samkvæmt þessari auglýsingu.

Aðgerðir, sem hljóta styrki samkvæmt þessu aðgerðarsviði áætlunarinnar, verða að hefjast fyrir 15. nóvember 2007. Með fyrirvara um fê, sem tiltækt er til styrkveitinga samkvæmt ákvörðun fjárveitingavaldsins, verður heildarfjárveiting á árinu 2007 hér um bil 1,5 milljónir evra vegna verkefna sem falla undir aðgerðarsvið 1.2.2 (bókmenntaþýðingar).

Fyrirhugað að er veita styrki vegna hér um bil 45 bókmenntaþýðingaverkefna. Styrkir bandalagsins geta ekki orðið hærri en sem nemur 60 000 evra en mega taka til alls þýðingarkostnaðar að því tilskildu að hann sé ekki meiri en sem nemur 50 % af heildarrekstrarkostnaði.

Umsækjendur skulu vera opinber eða einkarekin stofnun með stöðu lögaðila sem starfar einkum á sviði menningarmála og hefur skráð aðsetur í einu þeirra ríkja sem á aðild að áætluninni, og hefur fjárhagslega og rekstrarlega getu til að koma hinni fyrirhuguðu aðgerð í höfn.

⁽¹⁾ Hvert bókmenntaþýðingaverkefni verður að taka til 4 til 10 hlutgengra verka (sjá skilmála þessarar auglýsingar eftir tillögum).

⁽²⁾ Átt er við tungumál ríkja sem eiga aðild að áætluninni.

Hlutgengir eru útgefendur og útgáfuhópar sem hafa skráð aðsetur í einu eftirtalinna ríkja sem eiga aðild að áætluninni:

- Aðildarríki Evrópusambandsins ⁽³⁾,
- EES-ríkin þrjú (Ísland, Liechtenstein og Noregur) með fyrirvara um samþykkt viðeigandi ákvörðunar í sameiginlegu EES-nefndinni,
- ríkin sem bíða aðildar (Króatía, Makedónía (fyrirverandi lýðveldi í Júgóslavíu) og Tyrkland) og ríkin á vestanverðum Balkanskaga (Albanía, Bosnía-Hersegóvína, Svartfjallaland og Serbía ásamt Kosovo (ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna 1244)) með fyrirvara um gerð viðeigandi viljayfirlýsingar um hvernig staðið skuli að þátttöku þeirra ⁽⁴⁾.

Umsóknir skulu sendar eigi síðar en 28. febrúar 2007.

Skilmála auglýsingarinnar, ásamt umsóknargögnum og öllum nauðsynlegum eyðublöðum, er að finna á eftirfarandi vefslóðum:

<http://eacea.ec.europa.eu/>

http://ec.europa.eu/culture/eac/index_en.html

Umsóknir skulu fullnægja öllum ákvæðum skilmálanna og ber að skila þeim á til þess gerðum eyðublöðum.

Um heildartexta auglýsingarinnar sjá [Stjtið. ESB C 270, 7.11.2006](#).

⁽³⁾ Hin 25 aðildarríki Evrópusambandsins (Belgía, Tékkland, Danmörk, Þýskaland, Eistland, Grikkland, Spánn, Frakkland, Írland, Ítalía, Kýpur, Lettland, Litháen, Lúxemborg, Ungverjaland, Malta, Holland, Austurríki, Pólland, Portúgal, Slóvenía, Slóvakía, Finnland, Svíþjóð, Bretland). Samþykkt hefur verið að Búlgaría og Rúmenía skuli hljóta aðild og munu þau verða aðildarríki 1. janúar 2007.

⁽⁴⁾ Menningarstofnunum er bent á að hafa samband við stofnunina til að afla sér nánari upplýsinga um framvindu mála að því er varðar þessi ríki.

Skilyrt auglýsing eftir tillögum – DG EAC nr. 55/06**2006/EES/57/19****Skilyrt auglýsing eftir tillögum um skipulag og framkvæmd árlegrar úthlutunar verðlauna á vegum Evrópusambandsins á sviði menningararfleifðar****Fyrirvari**

Tillögur framkvæmdastjórnarinnar um áætlun um menningarmál (2007–2013) hafa ekki enn hlotið formlegt samþykki löggjafa Evrópusambandsins. Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið að birta auglýsingu eftir tillögum nú til þess að framkvæmd áætlunarinnar tefjist ekki eftir að lagagrundvöllur hennar hefur hlotið samþykki löggjafa Evrópusambandsins (en þess mun ekki langt að biða), og til þess að hugsanlegir styrkþegar geti hafið undirbúning tillagna sem fyrst.

Þessi auglýsing eftir tillögum er ekki lagalega bindandi fyrir framkvæmdastjórnina. Geri löggjafi Evrópusambandsins verulegar breytingar á lagagrundvælinum kann svo að fara að þessi auglýsing verði felld niður og í staðinn birtar auglýsingar eftir tillögum með öðrum skilmálum og viðeigandi skilafresti.

Í almennara skilningi er framkvæmd auglýsinga eftir tillögum árið 2007 háð eftirfarandi skilyrðum sem eru ekki í valdi framkvæmdastjórnarinnar:

- Evrópuþingið og ráð Evrópusambandsins afgreiði án verulegra breytinga endanlega gerð lagagrundvallarins sem áætlunin byggist á.
- Árleg starfsáætlun áætlunar um menningarmál (2007–2013) verði samþykkt, ásamt almennum leiðbeiningum um framkvæmd hennar og viðmiðum og aðferðum sem beitt er við val umsókna, eftir umfjöllun í umsýslunefnd áætlunarinnar.
- Fjárlög Evrópusambandsins fyrir árið 2007 hljóti samþykki fjárveitingavaldsins.

Meðan beðið er samþykktar áætlunar um menningarmál (2007–2013) er hér um að ræða forauglýsingu framkvæmdastjórnarinnar eftir umsóknum um bandalagsstyrki í tengslum við skipulag og úthlutun verðlauna á vegum Evrópusambandsins vegna varðveislu og umönnunar menningararfleifðar á grundvelli fyrirhugaðrar nýrrar áætlunar um menningarmál.

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna vill halda áfram úthlutun árlegra verðlauna Evrópusambandsins, sem unnið hefur sér sess, í því skyni að veita opinbera viðurkenningu fyrir framtaksverkefni og vinnubrögð einstaklinga, sveitarfélaga og samtaka sem teljast til fyrirmyndar og stuðla að vernd, varðveislu, kynningu og eflingu menningararfleifðar á Evrópuvettvangi. Sérstaklega verður hugað að framtaksverkefnum og kunnáttu sem teljast táknræn eða til fyrirmyndar og/eða hafa mennta- eða félagsgildi.

Tilgangur auglýsingarinnar er að tilnefna stofnun sem falið verður skipulag, framkvæmd og úthlutun þessara verðlauna á vegum Evrópusambandsins.

Tekið verður við umsóknum frá opinber og einkareknum samtökum sem hafa stöðu lögaðila og reynslu á sviði varðveislu og/eða umönnunar menningararfleifðar.

Tekið verður við umsóknum frá lögaðilum í eftirtöldum ríkjum:

- Aðildarríkjum Evrópusambandsins ⁽¹⁾,
- EES-ríkjum þremur: Noregi, Íslandi og Liechtenstein (með fyrirvara um samþykkt viðeigandi ákvörðunar í sameiginlegu EES-nefndinni),
- ríkjum sem biða aðildar (Tyrklandi, Króatíu, Makedóníu (fyrirverandi lýðveldi í Júgóslavíu) og ríkjum á vestanverðm Balkanskaga (Albaníu, Bosníu og Hersegóvínu, Svartfjallalandi, Serbíu ásamt Kosovo (samkvæmt ályktun öryggisráðs Sameinuðu þjóðanna 1244)) ⁽²⁾ með fyrirvara um gerð viðeigandi viljayfirlýsingar um hvernig staðið skuli að þátttöku þeirra.

⁽¹⁾ Hin 25 aðildarríki Evrópusambandsins (Belgía, Danmörk, Þýskaland, Grikkland, Spánn, Frakkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Austurríki, Portúgal, Finnland, Svíþjóð, Bretland, Tékkland, Eistland, Ungverjaland, Lettland, Litháen, Pólland, Slóvakía, Slóvenía, Kýpur, Malta). Búlgaría og Rúmenía biða aðildar og munu þau verða aðildarríki 1. janúar 2007.

⁽²⁾ Menningarstofnunum er bent á að hafa samband við framkvæmdastjórnina til að afla sér nánari upplýsinga um framvindu mála að því er varðar þessi ríki.

Umsóknir skulu sendar framkvæmdastjórninni eigi síðar en: 28.2.2007.

Heildartexta auglýsingarinnar eftir tillögum er að finna, ásamt umsóknareyðublöðum, á eftirfarandi slóð:
http://ec.europa.eu/culture/eac/index_en.html

Fullnægja ber öllum ákvæðum sem er að finna í auglýsingunni í fullri lengd og skila umsóknum á til þess gerðu eyðublaði.

See also [Stjtið. ESB C 270, 7.11.2006](#).

Tilkynning stjórnvalda í Frakklandi um afnám almannapjónustukvaða sem gilt hafa í tengslum við áætlunarflug milli Strassborgar og München **2006/EES/57/20**

Stjórnvöld í Frakklandi hafa ákveðið að afnema almannapjónustukvaðir sem gilt hafa í tengslum við áætlunarflug milli Strassborgar og München og birtar voru í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* C 85, 9. apríl 2002, sbr. breytingar sem birtust í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* C 257, 25. október 2003.

Orðsending frá framkvæmdastjórninni samkvæmt a-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2408/92 **2006/EES/57/21**

Breyting á almannapjónustukvöðum sem lagðar hafa verið á vegna áætlunarflugs á tilteknum leiðum í Portúgal

Stjórnvöld í Portúgal hafa ákveðið að beita ákvæðum a-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2408/92 í því skyni að endurskoða tilkynningar framkvæmdastjórnarinnar (98/C 267/05) og (98/C 267/06) sem birtust í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* hinn 26. ágúst 1998 og varða breytingar á almannapjónustukvöðum sem lagðar hafa verið á vegna áætlunarflugs á eftirtöldum leiðum:

- Lissabon–Funchal–Lissabon
- Lissabon–Porto Santo–Lissabon
- Porto–Funchal–Porto
- Funchal–Porto Santo–Funchal

Um nánari upplýsingar sjá [Stjtið. ESB C 280, 18.11.2006](#).

**Auglýst eftir umsóknum um leyfi til að leita að kolvatnsefnum á leitarsvæði Q7
á hollenska landgrunninu**

2006/EES/57/22

Efnahagsráðherra Konungsríkisins Hollands gjörir kunnugt að borist hefur umsókn um leyfi til að leita að kolvatnsefnum á leitarsvæði Q7 sem afmarkað er á korti í 3. viðauka við námareglugerð („Mijnbouwregeling“) (sjá Staatscourant (hollenska lögbirtingablaðið) nr. 245, 2002).

Með vísan til 2. mgr. 3. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/22/EB frá 30. maí 1994 um skilyrði fyrir veitingu og notkun leyfa til að leita að, rannsaka og vinna kolvatnsefni, auk birtingarákvæða 15. gr. námalaga („Mijnbouwwet“) (sjá *Staatsblad* (hollensku stjórnartíðindin) nr. 542, 2002), auglýsir efnahagsráðherra eftir umsóknum um leyfi til að leita að kolvatnsefnum á leitarsvæði Q7.

Úthlutun leyfa er í höndum efnahagsráðherra. Viðmið, skilmálar og kröfur, sem um getur í 1. og 2. mgr. 5. gr. og 2. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar, koma fram í námalögum („Mijnbouwwet“) (sjá *Staatsblad* nr. 542, 2002).

Tekið verður á móti umsóknum í 13 vikur eftir að auglýsingin birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins* (C 279, 17.11.2006) og ber að senda þær efnahagsráðherra: de Minister van Economische Zaken, ter attentie van de directeur Energiemarkt („persoonlijk in handen“), Bezuidenhoutseweg 30, te Den Haag, Nederland. Umsóknir sem berast eftir að fresturinn rennur út verða ekki teknar til greina.

Ákvörðun um umsóknirnar verður tekin eigi síðar en tólf mánuðum eftir að fresturinn rennur út.

Nánari upplýsingar fást í síma +31 70 379 72 98.

Leiðbeiningar um landsbundna byggðaaðstoð árin 2007–2013 ⁽¹⁾

2006/EES/57/23

Kort yfir landsbundna byggðaaðstoð: Malta

N 631/2006 – MALTA

Kort yfir landsbundna byggðaaðstoð 1.1.2007–31.12.2013

(Samþykkt í framkvæmdastjórninni hinn 12.10.2006)

Svæðiskóði	Heiti svæðis	Hámark byggðaaðstoðar til fjárfestinga (*) (Gildir um stórfyrirtæki)
1. Hérud sem eru aðstoðarhæf samkvæmt a-lið 3. mgr. 87. gr. EB-sáttmálans til 31.12.2013		
MT	Malta	30 %

(*) Þegar um ræðir fjárfestingaverkefni, sem fela í sér aðstoðarhæfan kostnað að hámarki 50 milljónir evra, hækkar þetta hámark um 10 prósentustig fyrir meðalstór fyrirtæki og um 20 prósentustig fyrir smáfyrirtæki, eins og þau eru skilgreind í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar frá 6. maí 2003 sem fjallar um skilgreiningu á örfyrirtækjum, smáfyrirtækjum og miðstærðarfyrirtækjum (Stjtið. ESB L 124, 20.5.2003, bls. 36). Þegar um ræðir stór fjárfestingaverkefni, sem fela í sér aðstoðarhæfan kostnað umfram 50 milljónir evra, ber að aðlaga þetta hámark í samræmi við ákvæði 67. mgr. leiðbeininga um landsbundna byggðaaðstoð árin 2007–2013.

**Orðsending framkvæmdastjórnarinnar í tengslum við framkvæmd tilskipunar
ráðsins 93/42/EEB frá 14. júní 1993 um lækningatæki**

2006/EES/57/24

(Birthing á heitum og tilvísunarnúmerum samhfðra staðla samkvæmt tilskipuninni)

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 285:2006 Dauðhreinsun – Gufudauðhreinsunartæki – Stór dauðhreinsunartæki	EN 285:1996	30.11.2008
CEN	EN 375:2001 Upplýsingar sem framleiðandi lætur í té með prófunarefnum til nota fyrir fagfólk við greiningar í tilraunaglassi	–	
CEN	EN 376:2002 Upplýsingar sem framleiðandi lætur í té með prófunarefnum ætluðum til nota við sjálfspófunargreiningar í glasi	–	
CEN	EN 455-1:2000 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – 1.hluti: Kröfur og þéttleikaprófun	EN 455-1:1993	Útrunninn (30.4.2001)
CEN	EN 455-2:2000 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – 2.hluti: Kröfur og eiginleikaprófun	EN 455-2:1995	Útrunninn (30.4.2001)
CEN	EN 455-3:1999 Einnota hanskar fyrir heilbrigðisstofnanir – 3. hluti: Kröfur og prófanir fyrir lífsamrýmanleika	–	
CEN	EN 550:1994 Dauðhreinsun lækningatækja – Staðfesting og venjubundið eftirlit með dauðhreinsun með etýlenoxíði	–	
CEN	EN 556-1:2001 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 1. hluti: Kröfur sem gilda um endanlega dauðhreinsuð lækningatæki EN 556-1:2001/AC:2006	EN 556:1994 + A1:1998	Útrunninn (30.4.2002)
CEN	EN 556-2:2003 Dauðhreinsun lækningatækja – Kröfur sem lækningatæki verða að uppfylla til að þau megi merkja „DAUÐHREINSUÐ“ – 2. hluti: Kröfur sem gilda um smitsæfð lækningatæki	–	
CEN	EN 591:2001 Notkunarleiðbeiningar með tækjum til nota fyrir fagfólk við greiningar í tilraunaglassi	–	
CEN	EN 592:2002 Notkunarleiðbeiningar með lækningatækjum til sjúkdómsgreiningar í glasi við sjálfspófun	–	
CEN	EN 737-1:1998 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnanir – 1. hluti: Eindaeiningar fyrir þrýstiloft og lofttæmi til lækninga	–	
CEN	EN 737-2:1998 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnanir – 2. hluti: Losunarkerfi fyrir útblástur svæfingagass EN 737-2:1998/A1:1999	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.6.2000)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 737-3:1998 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnunar – 3. hluti: Leiðslur fyrir þjappað lækningagas og lofttæmi EN 737-3:1998/A1:1999	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.6.2000)
CEN	EN 737-4:1998 Loftleiðslur fyrir heilbrigðisstofnanir – 4. hluti: Endaeiningar útblásturskerfa fyrir svæfingagas	–	
CEN	EN 738-4:1998 Þrýstijafnarar fyrir lofttegundir sem notaðar eru til lækninga – 4. hluti: Lágþrýstijafnarar til ísetningar í lækningatæki EN 738-4:1998/A1:2002	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.10.2002)
CEN	EN 739:1998 Lágþrýstislöngukerfi fyrir lofttegundir sem notaðar eru til lækninga EN 739:1998/A1:2002	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.10.2002)
CEN	EN 740:1998 Vinnustöðvar svæfingalækna og einingar þeirra – Sérstakar kröfur EN 740:1998/A1:2004 EN 740:1998/AC:1998	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.7.2004)
CEN	EN 794-1:1997 Öndunarvélar – 1. hluti: Sérstakar kröfur vegna öndunarvéla til nota við gjörgæslu EN 794-1:1997/A1:2000	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.5.2001)
CEN	EN 794-3:1998 Rafmagnslækningatæki – Öndunarvélar – 3. hluti: Sérstakar kröfur vegna öndunarvéla fyrir neyðartilvik og flutninga EN 794-3:1998/A1:2005	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.12.2005)
CEN	EN 867-3:1997 Ólífraen kerfi til notkunar í dauðhreinsunartæki – 3. hluti: Forskrift fyrir vísa í B-flokki fyrir Bowie- og Dick-prófið	–	
CEN	EN 980:2003 Myndræn tákn sem fylgja lækningatækjum	EN 980:1996	Útrunninn (31.10.2003)
CEN	EN 1041:1998 Upplýsingar sem framleiðandi lætur fylgja lækningatækjum	–	
CEN	EN 1060-1:1995 Utanáliggjandi blóðþrýstingsmælar – 1. hluti: Almennar kröfur EN 1060-1:1995/A1:2002	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.11.2002)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1060-2:1995 Utanálíggjandi blóðþrýstingsmælar – 2. hluti: Viðbótarkröfur vegna vélrænna blóðþrýstingsmæla	–	
CEN	EN 1060-3:1997 Utanálíggjandi blóðþrýstingsmælar – 3. hluti: Viðbótarkröfur vegna rafvélrænna kerfa til að mæla blóðþrýsting EN 1060-3:1997/A1:2005	Athugasemd 3	Útrunninn (30.6.2006)
CEN	EN 1060-4:2004 Utanálíggjandi blóðþrýstingsmælar – 4. hluti: Prófunaraðferðir til þess að ákvarða heildarkerfisnákvæmni sjálfvirkra utanálíggjandi blóðþrýstingsmæla	–	
CEN	EN 1089-3:2004 Færanleg gashylki – Auðkenning gashylkja (fyrir utan LPG) – 3. hluti: Litamerking	EN 1089-3:1997	Útrunninn (31.10.2004)
CEN	EN 1280-1:1997 Lýfjaaðgreinandi áfyllikerfi fyrir úðara til svæfinga – 1. hluti: Réttthyrnd auðkennd áfyllikerfi EN 1280-1:1997/A1:2000	Athugasemd 3	Útrunninn (24.11.2000)
CEN	EN 1281-2:1995 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Keilulaga tengi – 2. hluti: Keilulaga burðartengi með skrúfgangi (ISO 5356-2:1987, endurbættur)	–	
CEN	EN 1282-2:2005 Barkaraufarslóngur – 2. Hluti: Slóngur fyrir börn (ISO 5366-3:2001, endurbættur)	EN 1282-2:1997	Útrunninn (31.12.2005)
CEN	EN 1422:1997 Sóttreinsunartæki fyrir heilbrigðisstofnanir – Sóttreinsunartæki fyrir etýlenoxíð – Kröfur og prófunaraðferðir	–	
CEN	EN 1618:1997 Holleggir aðrir en æðaleggir – Aðferðir til prófunar á almennum eiginleikum	–	
CEN	EN 1639:2004 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Tæki	EN 1639:1996	Útrunninn (31.12.2004)
CEN	EN 1640:2004 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Búnaður	EN 1640:1996	Útrunninn (31.12.2004)
CEN	EN 1641:2004 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Efni	EN 1641:1996	Útrunninn (31.12.2004)
CEN	EN 1642:2004 Tannlækningar – Lækningatæki fyrir tannlækningar – Tannstólpar	EN 1642:1996	Útrunninn (31.12.2004)
CEN	EN 1707:1996 Keilulaga tengi með 6% uppmjókkun (Luer-læsing) fyrir sprautur, nálar og tiltekin önnur lækningatæki – Lástengi	–	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 1782:1998 Barkaslöngur og tenglar	–	
CEN	EN 1789:1999 Bifreiðar til heilbrigðisþjónustu og búnaður þeirra – Sjúkrabifreiðar EN 1789:1999/A1:2003	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.9.2003)
CEN	EN 1820:2005 Geymslupokar til nota við svæfingar (ISO 5362:2000, endurbættur)	EN 1820:1997	Útrunninn (31.12.2005)
CEN	EN 1865:1999 Forskriftir fyrir sjúkrabörur og annan sjúkraflutningabúnað í sjúkrabifreiðum	–	
CEN	EN 1970:2000 Stillanleg rúm fyrir hreyfihamlaða – Kröfur og prófunaraðferðir EN 1970:2000/A1:2005	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.9.2005)
CEN	EN 1985:1998 Stoðtæki fyrir gang – Kröfur og prófunaraðferðir	–	
CEN	EN ISO 4074:2002 Verjur úr náttúrulegu latex gúmmii – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 4074:2002)	EN 600:1996	Útrunninn (31.8.2005)
CEN	EN ISO 4135:2001 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Orðasafn (ISO 4135:2001)	EN ISO 4135:1996	Útrunninn (28.2.2002)
CEN	EN ISO 5356-1:2004 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Keilulaga tengi – 1. hluti: Keilur og tenglar (ISO 5356-1:2004)	EN 1281-1:1997	Útrunninn (30.11.2004)
CEN	EN ISO 5366-1:2004 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Barkaraufarslöngur – 1. hluti: Slöngur og tengi fyrir fullorðna (ISO 5366-1:2000)	EN 1282-1:1996	Útrunninn (31.1.2005)
CEN	EN ISO 5840:2005 Ígræðlingar til nota í hjarta- og æðakerfi – Gervilokur í hjarta (ISO 5840:2005)	EN 12006-1:1999	Útrunninn (30.6.2006)
CEN	EN ISO 7197:2006 Ígræðlingar til nota við taugaskurðlækningar – Dauðhreinsaðar, einnota hjáveitur og íhlutir til nota gegn vatnshöfði (ISO 7197:2006)	–	
CEN	EN ISO 7376:2003 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Barkakýlisspeglar til að þræða barkaslöngur (ISO 7376:2003)	EN 1819:1997	Útrunninn (30.6.2004)
CEN	EN ISO 7439:2002 Legverjur sem innihalda kopar – Kröfur, prófanir (ISO 7439:2002)	–	
CEN	EN ISO 7886-3:2005 Dauðhreinsaðar einnota sprautur til dælingar undir húð – 3. hluti: Sjálfspillandi sprautur til ónæmingar með föstum skammti. (ISO 7886-3:2005)	–	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 8185:1997 Rakataeki fyrir heilbrigðisstofnanir – Almennar kröfur vegna rakakerfa (ISO 8185:1997)	–	
CEN	EN ISO 8359:1996 Tæki til að stilla súrefnisstyrk fyrir heilbrigðisstofnanir – Öryggiskröfur (ISO 8359:1996)	–	
CEN	EN ISO 8835-4:2004 Innöndunarkerfi til svæfingar – 4. hluti: Gufuflutningskerfi til nota við svæfingar (ISO 8835-4:2004) EN ISO 8835-4:2004/AC:2006	–	
CEN	EN ISO 8835-5:2004 Innöndunarkerfi til svæfingar – 5. hluti: Öndunarvélar til nota við svæfingar (ISO 8835-5:2004) EN ISO 8835-5:2004/AC:2006	–	
CEN	EN ISO 9360-1:2000 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Hita- og rakaskiptar (HRS) til að hækka rakastig í lofti sem fólk andar – 1. hluti: HRS til nota með 250 ml andrýmd (ISO 9360-1:2000)	–	
CEN	EN ISO 9360-2:2002 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Hita- og rakaskiptar (HRS) til að hækka rakastig í lofti sem fólk andar – 2. hluti: HRS til nota við sjúklinga með barkarauf með 250 ml lágmarksflóðmagni (ISO 9360-2:2001)	–	
CEN	EN ISO 9713:2004 Ígræðlingar til nota við taugaskurðlækningar – Sjálflokandi klemmur á slagæðagúlpa innan höfuðkúpu (ISO 9713:2002)	–	
CEN	EN ISO 9919:2005 Rafmagnslækningataeki – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi púlssúrefnismælíbúnaðar fyrir heilbrigðisstofnanir (ISO 9919:2005)	EN 865:1997	Útrunninn (30.9.2005)
CEN	EN ISO 10079-1:1999 Sogbúnaður til lækninga – 1. hluti: Rafknúinn sogbúnaður – Öryggiskröfur (ISO 10079-1:1999)	EN ISO 10079-1:1996	Útrunninn (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10079-2:1999 Sogbúnaður til lækninga – 2. hluti: Handknúinn sogbúnaður (ISO 10079-2:1999)	EN ISO 10079-2:1996	Útrunninn (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10079-3:1999 Sogbúnaður til lækninga – 3. hluti: Sogbúnaður sem fær afl frá loftæmi- eða þrýstingsbúnaði (ISO 10079-3:1999)	EN ISO 10079-3:1996	Útrunninn (29.2.2000)
CEN	EN ISO 10524-1:2006 Þrýstijafnarar fyrir gaskerfi sem notuð eru til lækninga – Hluti 1: Þrýstijafnarar og þrýstijafnarar með loftstreymismælum (ISO 10524-1:2006)	EN 738-1:1997	31.10.2008
CEN	EN ISO 10524-2:2006 Þrýstijafnarar fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga – Hluti 2: Þrýstijafnarar fyrir soggreinar og leiðslur (ISO 10524-2:2005)	EN 738-2:1998	31.10.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10524-3:2006 Þrýstijafnarar fyrir gastegundir sem notaðar eru til lækninga – Hluti 3: Þrýstijafnarar innbyggðir í gashylkjalo (ISO 10524-3:2005)	EN 738-3:1998	31.10.2008
CEN	EN ISO 10535:1998 Persónulyftarar til að flytja hreyfihamlaða – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 10535:1998)	–	
CEN	EN ISO 10555-1:1996 Dauðhreinsaðir einnota æðaleggir – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 10555-1:1995) EN ISO 10555-1:1996/A1:1999 EN ISO 10555-1:1996/A2:2004	– Athugasemd 3 Athugasemd 3	Útrunninn (31.1.2000) Útrunninn (30.11.2004)
CEN	EN ISO 10651-2:2004 Öndunarvélar fyrir heilbrigðisstofnanir – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi – 2. hluti: Öndunarvélar til nota við heimahlynningu fyrir sjúklinga sem háðir eru öndunarvélum (ISO 10651-2:2004)	EN 794-2:1997	Útrunninn (31.1.2005)
CEN	EN ISO 10651-4:2002 Súrefnisgjafar – 4. hluti: Sérstakar kröfur um handknúin súrefnistæki (ISO 10651-4:2002)	–	
CEN	EN ISO 10651-6:2004 Öndunarvélar fyrir heilbrigðisstofnanir – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi – 6. hluti: Öndunarstuðningsbúnaður til nota við heimahlynningu (ISO 10651-6:2004)	–	
CEN	EN ISO 10993-1:2003 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 1. hluti: Mat og prófanir (ISO 10993-1:2003)	–	
CEN	EN ISO 10993-3:2003 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 3. hluti: Erfðaeiturverkun, krabbameinsmyndun og æxlunareiturverkun (ISO 10993-3:2003)	EN 30993-3:1993	Útrunninn (30.4.2004)
CEN	EN ISO 10993-4:2002 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 4. hluti: Val á prófunaraðferðum til að rannsaka samvirkni við blóð (ISO 10993-4:2002)	EN 30993-4:1993	Útrunninn (30.4.2003)
	EN ISO 10993-4:2002/A1:2006	Athugasemd 3	31.1.2007
CEN	EN ISO 10993-5:1999 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 5. hluti: Prófanir á frumueitrun (ISO 10993-5:1999)	EN 30993-5:1994	Útrunninn (30.11.1999)
CEN	EN ISO 10993-9:1999 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 9. hluti: Rammi fyrir greiningu og mælingu á mögulegum niðurbrotsefnum (ISO 10993-9:1999)	–	

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 10993-10:2002 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 10. hluti: Prófun á ertandi áhrifum og siðkomnu ofnæmi (ISO 10993-10:2002) EN ISO 10993-10:2002/A1:2006	EN ISO 10993- 10:1995 Athugasemd 3	Útrunninn (31.3.2003) 31.1.2007
CEN	EN ISO 10993-11:2006 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 11. hluti: Mat á allsherjareiturvirkni (ISO 10993-11:2006)	EN ISO 10993- 11:1995	28.2.2007
CEN	EN ISO 10993-12:2004 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 12. hluti: Undirbúningur sýna og viðmiðunarefna (ISO 10993-12:2002)	EN ISO 10993- 12:1996	Útrunninn (31.5.2005)
CEN	EN ISO 10993-13:1998 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 13. hluti: Kennsl borin á niðurbrotsefni úr fjölleiðum og magn þeirra metið (ISO 10993- 13:1998)	–	
CEN	EN ISO 10993-14:2001 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 14. hluti: Greining og mæling á niðurbrotsefnum frá keramik (ISO 10993-14:2001)	–	
CEN	EN ISO 10993-15:2000 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 15. hluti: Greining og mæling á niðurbrotsefnum málma og málmblanda (ISO 10993- 15:2000)	–	
CEN	EN ISO 10993-16:1997 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 16. hluti: Hönnun rannsókna á eiturefnaferlum vegna niðurbrotsefna og útskolanlegra efna (ISO 10993-16:1997)	–	
CEN	EN ISO 10993-17:2002 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 17. hluti: Ákvörðun leyfilegra marka fyrir útskolanleg efni (ISO 10993-17:2002)	–	
CEN	EN ISO 10993-18:2005 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 18. hluti: Efnislýsing (ISO 10993-18:2005)	–	
CEN	EN ISO 11137-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningatæki (ISO 11137-1:2006)	EN 552:1994	30.4.2009
CEN	EN ISO 11137-2:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Geislun – Hluti 2: Ákvörðun dauðhreinsunarskammts (ISO 11137-2:2006)	EN 552:1994	30.4.2009
CEN	EN ISO 11138-2:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 2: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með etýlenoxíði (ISO 11138-2:2006)	–	
CEN	EN ISO 11138-3:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Lífrænir vísar – Hluti 3: Lífrænir vísar fyrir dauðhreinsunarferli með rökum hita (ISO 11138-3:2006)	–	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 11140-1:2005 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Efnisvísar – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 11140-1:2005)	EN 867-2:1997	Útrunninn (31.1.2006)
CEN	EN ISO 11197:2004 Veitueiningar fyrir sjúkrastofnanir (ISO 11197:2004)	EN 793:1997	Útrunninn (30.6.2005)
CEN	EN ISO 11607-1:2006 Pökkun endanlega dauðhreinsaðra lækningatækja – Hluti 1: Kröfur um efni, dauðhreinsunarskil og pökkunarkerfi (ISO 11607-1:2006)	EN 868-1:1997	Útrunninn (30.4.2006)
CEN	EN ISO 11607-2:2006 Pökkun endanlega dauðhreinsaðra lækningatækja – Hluti 2: Sannprófunarkröfur um formunar-, þéttingar- og samsetningarferli (ISO 11607-2:2006)	–	
CEN	EN ISO 11737-1:2006 Dauðhreinsun lækningatækja – Örvrufræðilegar aðferðir – Hluti 1: Ákvörðun á þýði örvera á vöru (ISO 11737-1:2006)	EN 1174-3:1996 EN 1174-2:1996 EN 1174-1:1996	31.10.2006
CEN	EN ISO 11979-8:2006 Augnigræðslur – Gerviaugasteinar – Hluti 8: Grunnkröfur (ISO 11979-8:2006)	EN 13503-8:2000	31.1.2007
CEN	EN ISO 11990:2003 Ljóstækni og ljóstæknibúnaður – Leysitæki og skyldur búnaður – Ákvörðun á viðnámi barkaslangna gegn leysigeislum (ISO 11990:2003)	EN ISO 11990:1999	Útrunninn (31.10.2003)
CEN	EN 12006-2:1998 Óvirk ígræði – Sérstakar kröfur vegna hjarta- og æðaiðgræða – 2. hluti: Æðagervi og hjarta- og æðabætur	–	
CEN	EN 12006-3:1998 Óvirk ígræði – Sérstakar kröfur vegna hjarta- og æðaiðgræða – 3. hluti: Æðaiðgræði (<i>stents</i>) og holæðasiur	–	
CEN	EN 12010:1998 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur	–	
CEN	EN 12011:1998 Tæki til nota í sambandi við óvirk ígræði – Almennar kröfur	–	
CEN	EN 12182:1999 Tæknileg hjálpartæki fyrir fatlaða – Almennar kröfur og prófunaraðferðir	–	
CEN	EN 12183:2006 Handknúnir hjólastólar – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 12183:1999	31.3.2007
CEN	EN 12184:2006 Rafmagnshjólastólar og hleðslutæki fyrir þá – Kröfur og prófunaraðferðir	EN 12184:1999	31.3.2007
CEN	EN 12322:1999 Lækningatæki til sjúkdómsgreininga í glasi – Gerlaeti fyrir örverufræði – Nothæfisviðmiðanir EN 12322:1999/A1:2001	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.4.2002)

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 12342:1998 Öndunarslóngur til nota með svæfingartækjum og öndunarvélum	—	
CEN	EN 12442-1:2000 Vefir úr dýrum og afleiður þeirra notað til framleiðslu lækningatækja – 1. hluti: Greining og áhættustjórnun	—	
CEN	EN 12442-2:2000 Vefir úr dýrum og afleiður þeirra notað til framleiðslu lækningatækja – 2. hluti: Öflun, eftirlit og meðhöndlun	—	
CEN	EN 12442-3:2000 Vefir úr dýrum og afleiður þeirra notað til framleiðslu lækningatækja – 3. hluti: Gilding á eyðingu og/eða óvirkjun veira og annarra smitvalda	—	
CEN	EN 12470-1:2000 Hitamælar til nota við lækningar – 1. hluti: Glerhitamælar fylltir fljótandi málm með hámarksbúnaði	—	
CEN	EN 12470-2:2000 Hitamælar til nota við lækningar – 2. hluti: Hitamælar af fasviksgerð (punktafylkismælar)	—	
CEN	EN 12470-3:2000 Hitamælar til nota við lækningar – 3. hluti: Frammistaða lítilla rafeindahitamæla (með og án framreiknings) með hámarksbúnaði	—	
CEN	EN 12470-4:2000 Hitamælar til nota við lækningar – 4. hluti: Frammistaða rafhitamæla til samfelldra mælinga	—	
CEN	EN 12470-5:2003 Hitamælar til nota við lækningar – 5. hluti: Nothæfi innrauðra eyrnahitamæla (með hámarksbúnaði)	—	
CEN	EN 12523:1999 Gervilímur og ytri stoðtæki – Kröfur og prófunaraðferðir	—	
CEN	EN 12563:1998 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur vegna gervimjaðmarliða	—	
CEN	EN 12564:1998 Óvirk ígræði – Gerviliðir – Sérstakar kröfur vegna gervihnjáliða	—	
CEN	EN ISO 12870:2004 Ljóstækni til augnlækninga – Gleraugnaumgjarðir – Grunnkröfur og prófunaraðferðir (ISO 12870:2004) EN ISO 12870:2004/AC:2005	EN ISO 12870:1997	Útrunninn (28.2.2005)
CEN	EN 13014:2000 Tengingar gassýnaslangna við deyfingar- og öndunarbúnað	—	
CEN	EN 13060:2004 Lítill gufudauðhreinsunartæki	—	

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13220:1998 Loftstreymismælar til að tengja við endaeiningar loftleiðslukerfa fyrir heilbrigðisstofnanir	–	
CEN	EN 13328-1:2001 Síur í öndunarkerfi til notkunar við svæfingu og öndun – 1. hluti: Prófunaraðferð til þess að meta síunargetu	–	
CEN	EN 13328-2:2002 Síur í öndunarkerfi til notkunar við svæfingu og öndunarhjálp – 2. hluti: Atriði önnur en síun EN 13328-2:2002/A1:2003	– Athugasemd 3	Útrunninn (30.6.2004)
CEN	EN ISO 13485:2003 Lækningatæki – Gæðastjórnunarkerfi – Kröfur til þess að samræmast reglugerðum (ISO 13485:2003)	EN ISO 13488:2000 EN ISO 13485:2000	Útrunninn (31.7.2006)
CEN	EN 13544-1:2001 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 1. hluti: Ýrunarkerfi og íhlutir þeirra EN 13544-1:2001/A1:2004	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.12.2004)
CEN	EN 13544-2:2002 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 2. hluti: Slöngur og tengi	–	
CEN	EN 13544-3:2001 Búnaður til nota við lækni meðferð á öndunarfærum – 3. hluti: Meðsogstæki	–	
CEN	EN 13624:2003 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta sveppadrepandi virkni kemískra sóttthreinsunarefna fyrir búnað til lækni meðferðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi/1.skref)	–	
CEN	EN 13718-1:2002 Farartæki til sjúkraflutninga í lofti, á legi (sjó og vötnum) og torfærum – 1. hluti: Kröfur um skilfleti lækningatækja til að tryggja samfelldni í meðhöndlun sjúklinga	–	
CEN	EN 13718-2:2002 Farartæki til sjúkraflutninga í lofti, á legi (sjó og vötnum) og torfærum – 2. hluti: Rekstrarlegar og tæknilegar kröfur til að tryggja samfelldni í meðhöndlun sjúklinga	–	
CEN	EN 13726-1:2002 Prófunaraðferðir fyrir sáraumbúðir sem liggja að sári – 1. hluti: Gleypnisþættir	–	
CEN	EN 13726-2:2002 Prófunaraðferðir fyrir sáraumbúðir sem liggja að sári – 2. hluti: Flutningshraði gufu frá raka um gegndræpar filmuumbúðir	–	
CEN	EN 13727:2003 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta bakteríudrepandi virkni kemískra sóttthreinsunarefna fyrir búnað til lækni meðferðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi/1.skref)	–	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 13795-1:2002 Skurðstofudúkar, sloppar og loftþéttur einangrunarklæðnaður til nota sem lækningatæki, fyrir sjúklinga og starfsfólk á heilbrigðisstofnunum og í búnað – 1. hluti: Almennar kröfur til framleiðenda og aðila sem vinna með slíkan búnað og kröfur varðandi vöru	–	
CEN	EN 13795-2:2004 Skurðstofudúkar, sloppar og loftþéttur einangrunarklæðnaður til nota sem lækningatæki fyrir sjúklinga og starfsfólk á heilbrigðisstofnunum og í búnað – 2. hluti: Prófunaraðferðir	–	
CEN	EN 13795-3:2006 Skurðstofudúkar, sloppar og loftþéttur einangrunarklæðnaður til nota sem lækningatæki fyrir sjúklinga og starfsfólk á heilbrigðisstofnunum og á búnað – Hluti 3: Nothæfiskröfur og nothæfisstig	–	
CEN	EN 13824:2004 Dauðhreinsun lækningatækja – Smitgát við meðferð lækningatækja í fljótandi formi – Kröfur	–	
CEN	EN 13826:2003 Hámarksútöndunarflæðismælar	–	
CEN	EN 13867:2002 Bykkni sem notuð eru við blóðskilun og skylda meðferð	–	
CEN	EN 13976-1:2003 Björgunarkerfi – Flutningur nýburakassa – 1. hluti: Tengiskilyrði	–	
CEN	EN 13976-2:2003 Björgunarkerfi – Flutningur nýburakassa – 2. hluti: Kerfiskröfur	–	
CEN	EN 14079:2003 Óvirk lækningatæki – Nothæfiskröfur og prófunaraðferðir fyrir gleypnar baðmullargrisjur og gleypnar baðmullar- og viskósagrisjur	–	
CEN	EN ISO 14155-1:2003 Klínísk athugun á lækningatækjum fyrir fólk – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 14155-1:2003)	EN 540:1993	Útrunninn (31.8.2003)
CEN	EN ISO 14155-2:2003 Klínísk athugun á lækningatækjum fyrir fólk – 2. hluti: Áætlanir um klínískar athuganir (ISO 14155-2:2003)	–	
CEN	EN ISO 14160:1998 Dauðhreinsun á einnota lækningatækjum sem innihalda efni sem unnin eru úr dýrum – Gilding og reglubundið eftirlit með dauðhreinsun með fljótandi kemískum dauðhreinsiefnum (ISO 14160:1998)	–	
CEN	EN 14180:2003 Dauðhreinsunartæki fyrir heilbrigðisstofnanir – Lágþita formalingufusæfar – Kröfur og prófun	–	
CEN	EN 14299:2004 Óvirk ígræði – Sérstakar kröfur vegna hjarta- og æðaiðgræða – Sérstakar kröfur fyrir æðastoðtæki	–	

Evrópsk staðla- samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 14348:2005 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið dreifupróf til að meta sýkladrepandi virkni kemískra sóttthreinsunarefna fyrir búnað til læknisfræðilegra nota, þ.m.t. efna til sóttthreinsunar á áhöldum – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 1.skref)	–	
CEN	EN ISO 14408:2005 Barkaslöngur til nota við leysiaðgerðir – Kröfur um merkingar og upplýsingar sem fylgja (ISO 14408:2005)	–	
CEN	EN ISO 14534:2002 Ljóstækni til augnlækninga – Snertilinsur og efni til að hreinsa og geyma snertilinsur – Grunnkröfur (ISO 14534:2002)	EN ISO 14534:1997	Útrunninn (31.12.2002)
CEN	EN 14561:2006 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið yfirborðspróf til að meta bakteríudrepandi virkni fyrir búnað til læknisfræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 2. skref)	–	
CEN	EN 14562:2006 Kemísk sóttthreinsunar- og smitvarnarefni – Magnbundið yfirborðspróf til að meta sveppa- og gersveppadrepandi virkni fyrir búnað til læknisfræðilegra nota – Prófunaraðferðir og kröfur (2. fasi, 2. skref)	–	
CEN	EN ISO 14602:1998 Óvirk ígræði – Gervibeinaígræði – Sérstakar kröfur (ISO 14602:1998)	–	
CEN	EN ISO 14630:2005 Óvirk ígræði – Almennar kröfur (ISO 14630:2005)	EN ISO 14630:1997	Útrunninn (30.11.2005)
CEN	EN 14683:2005 Skurðstofugrímur – Kröfur og prófunaraðferðir	–	
CEN	EN ISO 14889:2003 Ljóstækni til augnlækninga – Gleraugnalinsur – Grunnkröfur vegna óslípaðra tilbúinna gleraugnalinsa (ISO 14889:2003)	EN ISO 14889:1997	Útrunninn (30.11.2003)
CEN	EN 14931:2006 Þrýstihylki fyrir fólki (PVHO) – Þrýstihólfakerfi fyrir fleiri en einn sjúkling í einu til nota við þrýstimeðferð – Nothæfi, öryggiskröfur og prófun	–	
CEN	EN ISO 14937:2000 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Almennar kröfur um lýsingar á eiginleikum dauðhreinsiefnis og þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningartæki (ISO 14937:2000)	–	
CEN	EN ISO 14971:2000 Lækningatæki – Notkun áhættustýringar í tengslum við lækningartæki (ISO 14971:2000) EN ISO 14971:2000/A1:2003	EN 1441:1997 Athugasemd 3	Útrunninn (31.3.2004) Útrunninn (31.3.2004)
CEN	EN ISO 15001:2004 Deyfingar- og öndunarbúnaður – Súrefnissamhæfi (ISO 15001:2003)	–	

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN ISO 15004-1:2006 Augnlækningatæki – Grunnkröfur og prófunaraðferðir – Hluti 1: Almennar kröfur sem gilda um öll augnlækningatæki (ISO 15004-1:2006)	EN ISO 15004:1997	31.12.2006
CEN	EN ISO 15225:2000 Nafnakerfi – Forskrift nafnakerfis fyrir lækningatæki, vegna skyldubundinna upplýsingaskipta (ISO 15225:2000) EN ISO 15225:2000/A1:2004	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.8.2004)
CEN	EN ISO 15747:2005 Plasthylki til nota við inndælingu í bláæðar (ISO 15747:2003)	–	
CEN	EN ISO 15883-1:2006 Þvotta-/sóttthreinsunartæki – Hluti 1: Almennar kröfur, skilgreiningar og prófanir (ISO 15883-1:2006)	–	
CEN	EN ISO 15883-2:2006 Þvotta-/sóttthreinsunartæki – Hluti 2: Kröfur og prófanir fyrir þvotta- og sóttthreinsunartæki sem nota hita til sóttthreinsunar á skurðlækningaráhöldum, svæfingarbúnaði, holvöru, áhöldum, glervöru o.fl. (ISO 15883-2:2006)	–	
CEN	EN ISO 15883-3:2006 Þvotta-/sóttthreinsunartæki – Hluti 3: Kröfur og prófanir fyrir þvotta- og sóttvarnarvélar sem nota hitasóttthreinsun fyrir ílát undir mannlegan úrgang (ISO 15883-3:2006)	–	
CEN	EN ISO 17510-1:2002 Öndunarmeðferð við kæfisvefni – 1. hluti: Búnaður til nota í öndunarmeðferð við kæfisvefni (ISO 17510-1:2002)	–	
CEN	EN ISO 17510-2:2003 Öndunarmeðferð við kæfisvefni – 2. hluti: Grímur og tengibúnaður (ISO 17510-2:2003)	–	
CEN	EN ISO 17664:2004 Dauðhreinsun lækningatækja – Upplýsingar framleiðanda varðandi meðhöndlun endursóttthreinsanlegra lækningatækja (ISO 17664:2004)	–	
CEN	EN ISO 17665-1:2006 Dauðhreinsun heilbrigðisvöru – Rakur hiti – Hluti 1: Kröfur varðandi þróun, sannprófun og almennt eftirlit með dauðhreinsunarferli fyrir lækningatæki (ISO 17665-1:2006)	EN 554:1994	31.8.2009
CEN	EN ISO 18777:2005 Færanlegur öndunarbúnaður með fljótandi súrefni til læknisfræðilegra nota – Sérstakar kröfur (ISO 18777:2005)	–	
CEN	EN ISO 18778:2005 Öndunarbúnaður – Vöktunarbúnaður fyrir ungbörn – Sérstakar kröfur (ISO 18778:2005)	–	
CEN	EN ISO 18779:2005 Lækningatæki til þess að varðveita súrefni og súrefnisblöndur – Sérstakar kröfur (ISO 18779:2005)	–	
CEN	EN ISO 19054:2006 Brautarkerfi fyrir lækningatæki (ISO 19054:2005)	EN 12218:1998	30.6.2008

Evrópsk staðla-samtök ⁽¹⁾	Tilvísunarnúmer og heiti staðals (og tilvísunarskjal)	Tilvísunarnúmer staðalsins sem leystur er af hólmi	Dagur sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi Athugasemd 1
CEN	EN 20594-1:1993 Keilulaga tengi með 6 % uppmjókkun (Luer-læsing) fyrir sprautur, nálar og önnur tiltekin lækningatæki – 1. hluti: Almennar kröfur (ISO 594-1:1986) EN 20594-1:1993/A1:1997	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.5.1998)
CEN	EN ISO 21171:2006 Gúmmihanskar til nota á heilbrigðisstofnunum – Mat á duftmagni sem eftir situr á yfirborði (ISO 21171:2006)	–	
CEN	EN ISO 21647:2004 Rafmagnslækningatæki – Sérstakar kröfur um almennt öryggi og áskilið nothæfi vöktunarbúnaðar til að greina öndunarloft (ISO 21647:2004) EN ISO 21647:2004/AC:2006	EN 12598:1999 EN ISO 11196:1997 EN 864:1996	Útrunninn (31.5.2005)
CEN	EN ISO 21649:2006 Nálarlausar sprautur til læknisfræðilegra nota – Kröfur og prófunaraðferðir (ISO 21649:2006)	–	
CEN	EN ISO 21969:2006 Sveigjanleg háþrýstingstengi fyrir gaskerfi sem notuð eru til lækninga (ISO 21969:2005)	EN 13221:2000	31.12.2007
CEN	EN ISO 22610:2006 Skurðstofudúkar, sloppar og loftþéttur einangrunarklæðnaður til nota sem lækningatæki, fyrir sjúklinga og starfsfólk á heilbrigðisstofnunum og í búnað – Prófunaraðferð til þess að ákvarða gegnumflæði bakteríumengaðs raka (ISO 22610:2006)	–	
CEN	EN ISO 22612:2005 Klæðnaður til verndar gegn smitefnum – Aðferð til prófunar á viðnámi gegn örverusmiti við þurrar aðstæður (ISO 22612:2005)	–	
CEN	EN 27740:1992 Skurðlækningatæki – Einjárnungar með blöðum til skipta – Fastastærðir festinga (ISO 7740:1985) EN 27740:1992/A1:1997	– Athugasemd 3	Útrunninn (31.5.1998)
CEN	EN 30993-6:1994 Líffræðilegt mat á lækningatækjum – 6. hluti: Mat á staðbundnum áhrifum eftir ígræðslu (ISO 10993-6:1994)	–	
CEN	EN 46003:1999 Gæðakerfi – Lækningatæki – Sérstakar kröfur vegna beitingar EN ISO 9003	–	

⁽¹⁾ CEN: rue de Stassart/De Stassartstraat 36, B-1050 Bruxelles/Brussel, sími +32 (0)25 50 08 11, bréfasími +32 (0)25 50 08 19 (www.cenorm.be)
CENELEC: rue de Stassart/De Stassartstraat 35, B-1050 Bruxelles/Brussel, sími +32 (0)25 19 68 71, bréfasími +32 (0)25 19 69 19 (www.cenelec.org)
ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, sími +33 (0)492 94 42 00, bréfasími +33 (0)493 65 47 16, (www.etsi.org)

- Athugasemd1 Dagurinn sem ekki verður lengur gengið út frá samræmi er yfirleitt sami dagur og afturköllunardagurinn (*date of withdrawal* eða „dow“) sem evrópsku staðlasamtökin ákveða, en athygli notenda þessara staðla skal vakin á að sérstakar undantekningar geta verið frá þessu.
- Athugasemd3 Þegar breytingar eru gerðar er vísað til staðalsins með númerinu EN CCCC:YYYY ásamt eldri breytingum, ef einhverjar eru, og nýju breytingunni. Staðallinn sem leystur er af hólmi (3. dálkur) er því EN CCCC:YYYY ásamt áorðnum breytingum, ef einhverjar eru, en *án* nýju breytingarinnar. Frá deginum, sem tilgreindur er, verður ekki lengur gengið út frá samræmi við grunnkröfur tilskipunarinnar á grundvelli staðalsins sem leystur er af hólmi.

Athugið:

- Upplýsingar um hvernig nálgast má staðlana fást hjá evrópsku staðlasamtökunum eða staðlastofnunum einstakra ríkja sem taldar eru upp í viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/34/EB ⁽¹⁾, með áorðnum breytingum skv. tilskipun 98/48/EB ⁽²⁾.
- Þótt tilvísunarnúmer staðla séu birt hér merkir það ekki að þeir séu til á öllum tungumálum Evrópska efnahagssvæðisins.
- Þessi listi kemur í stað annarra slíkra sem birst hafa í *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins*. Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna hefur uppfærslu hans með höndum.

Nánari upplýsingar um samhæfða staðla er að finna á eftirfarandi slóð: <http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds>

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 37.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 217, 5.8.1998, bls. 18.